

ZPĚVNÍK

PRO ŠKOLY OBECNÉ.

FERDINAND SLÁDEK.

VYDÁNÍ PRO ŠKOLY 1—3 TŘÍDNÍ.

Publikace 430.

Kč 6.—.

Schváleno vynesemím ministerstva školství a národní
osvěty č. j. 120791/21 ze dne 30. prosince 1921.

V Praze 1922.

Nákladem Ústředního nakladatelství a knihkupectví
učitelstva československého v Praze VII.
Společnost s r. o.

Lit. Em. Starý, Praha-Smíchov.

Díl I.

Pro 1. a 2. školní rok.

Přehled učebné látky dílu I.

Hlasová cvičení. Výslovnost *a, e, i, o, u*, a jednoslabičných slov jako: *pán, lán, tůň, tón, slň* atd. Cviky tyto buďte též spojeny s rytmem dvoj- troj- čtyřdobým, t. j. žáci zpívejtež tyto dlouhé tóny dle taktování učitele, později též dle taktování žáků jednotlivých i celku.

Sluchová cvičení. Rozeznávání a reprodukce tónů *dlouhých* a *krátkých*, *vysokých* a *nízkých*, *slabých* a *sílných*. Z dvojzvuku zpívejte tón vyšší nebo nižší.

Rythmus. Přízvuk v taktu $\frac{2}{4}$, $\frac{3}{4}$ a $\frac{4}{4}$ a taktování.

Intonace. Kvintakord *do-mi-sol* diatonický postup *do re mi fa sol* a stupnice *dur*.

Notové písmo čárkové.

Při zpěvu žádejme: 1. *čisté intonace (stůj zpřlma a ne-
zplvej ústy zavřenými),*

2. *zřetelné, jasné výslovnosti,*

3. *šetření znamének dynamických,*

což platí i pro stupně nejnižší. Bez obtíží posloužíme dobře sobě i dětem. *Křik vyloučen.*

Uchovejme ducha veselého; hodinou zpěvu má žactvo osvěžiti. Volme tempa *vždy raději živější.*

Bližší poučení o těchto cvičeních, kterými i těm nejmenším jen radost způsobíme, naléztí lze ve „Škole zpěvu“ od F. Sládka, vydané Ústředním nakladatelstvím.

Kde domov můj?

Vážně,

Národní hymna česká.

1. Kde do-mov můj, kde do-mov
2. Kde do-mov můj, kde do-mov

1. můj? Vo-da hu-čí po lu-čí-nách, bo-ry
2. můj? V kra-ji znáš-li bo-hu-mi-lém du-še

1. šu-mí po ska-li-nách, v sa-dě skví-se ja-ra
2. ú-tlé vtě-le-čí-lém, my-sl ja-snouznika

1. květ, zem-ský ráj—to na po-hled! A to
2. zdar, a tu sí-lu vzdo-ru zmar: to je

1. je ta krá-sná ze-mě, ze-mě če-ská do-mov
2. Če-chů sla-vné plé-mě, me-zi Če-chy do-mov

1. můj,— ze-mě če-ská do-mov můj!
2. můj,— me-zi Če-chy do-mov můj!

Složil Frant. Škroup.
Slova napsal Kajetán Tyl.

Nad Tatrou sa blýska.

Hymna slovenská.

1. NadTa-trou sa blý-ska, hro-my di - vo bi - jú,
2. To Slo-ven - sko na - še do'sial'tvr-do spa - lo,
3. E - šte je - dle ra-stú na kri-váň-skej stra-ne,
4. Už Slo-ven - sko vstá-va, pú-tá si str - há - va,

1. nad Ta-trou sa blý-ska, hro-my di - vo bi - ju.
2. to Slo-ven - sko na - še do-sial'tvr-do spa - lo;
3. e - šte je - dle ra-stú na kri-váň-skej stra-ne:
4. už Slo-ven - sko vstá-va, pú-tá si str - há - va;

1. Za-stav-me sa, bra-tia, ved' sa o -
2. a - le ble - sky hro-mu zbu-dzu - jú
3. Kto jak Slo - vák cí - ti, nech sa ša -
4. hoj ro - di - na mi - lá! Ho - di - na

1. ny ztra-tia, Slo - vá - ci o - ži - ju.
2. ho kto-mu, a - by sa pre - bra - lo.
3. ble chy - tí a me-dzi nás sta - ne.
4. od - bi - la, ži - je ma - tka Slá - va!

Janko Matúška.

Řikadla.*)

1. Ha - jej, ny - nej, ma - li - čký,
2. A ba - bi - čka če - pi - čku

1. má - ma kou - pí stře - ví - čky, a ta - tí - nek
2. za tu ma - lou sle - pi - čku, a dě - dou - šek

1. pá - sek za my - ší o - cá - sek.
2. ka - bá - tek za sla - měn - ku kar - lá - tek.

1. Hoja, hoja, hojky,
máma peče vdolky,
a tatíček chlebiček,
ukrojí nám krajíček.

2. Hoja, hoja, hojky,
snědly kočky vdolky,
a kořata plakaly,
že se nenapapaly.

3. Hoja, hoja, hojaja,
zabil táta berana
se zlatýma rohami,
a matička ovečku,
na tom našem dvorečku.

*) Cvičení 1-8 buďtež nejdříve nacvičena dle písma čárkového nebo později i dle noty pohyblivé. Teprve po nacvičení intonačním i rytmickým na slabiku la buďtež podloženy slabiky solmisační a po té i text. Ani houslemi, ani jiným nástrojem dětem při těchto cvičeních nepomáhejme!

2.

Na - še zvo - ny pě - kně zně - jí, když ve svá - tek

vy - zvá - ně - jí bim, bam, bim, bam, bim, bam, bum. Česká.

3.

U - tí - kej - te, bouř - ka hu - čí hou, hou, hou.

4.

Šel vo - já - ček s flin - ti - čkou,

tra - la - la, tra - la - la, zrov - na na - ší

n - li - čkou, tra - la - la - la. B. Tožička.

5.

Ku - ka - čka ku - ka - la, na duď - ka vo - la - la:

ku - ku, klu - ku, ku - ku, klu - ku!

Následující cvičení budtež nejdříve nacvičena dle písma čárko-
vého neb i noty pohyblivé. Teprve po nacvičení intonačním i rhyt-
mickém na slabiku la budtež podloženy slabíky solmisační a po
té i text.

Poj-d'te, dě - ti, do za-hra-dy, bu-de-me si hrát.

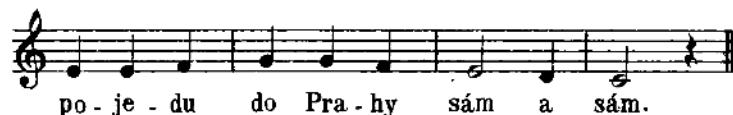
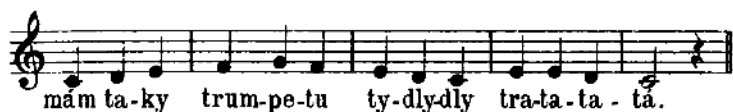
Náš Pe - pí - ček sně - dl klí - ček

byl to klí - ček cu - kro - vý.

Za - vři, dí - tě, o - čka svá,

ma - ti - čka ti za - zpí - vá, vla - što - vi - čky

šly už ta - ky do hní - zde - čka spat.

Česká.

1. Spi, sy-ná-čku, spi, zam-kni o-čka svy:
2. Spi, an-díl-ku, spi, za-mhuř o-čka svy:
3. Spi, mi-lá-čku, spi, zam-kni o-čka svy:

1. Pán Bůh bu-de, ste-bou spá-ti, an-dě-lí-čky
2. až se zbu-díš, za-čhvíl-či-čku, dá ti ma-mi-
3. dá ti bu-ben a hou-sli-čky ne-dá tě za

1. ko - lí - ba - ti: spi, an - díl - ku, spi!
 2. čka ka - ši - čku, spi, mi - lá - čku spi!
 3. svět ce - li - čký, soi, sy - ná - čku spi!

Moravská.

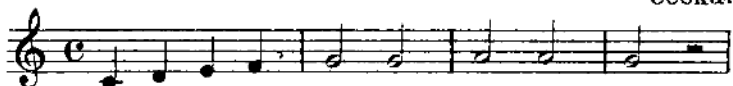

1. Ha - lý, dí - tě, ko - lé - bu tě,
 2. Bu - de ste - bou Pán Bůh spá - ti,

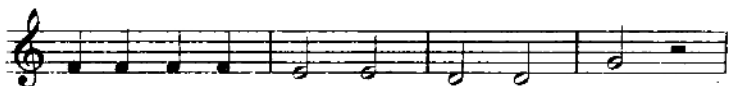

1. až mi u - sneš, až mi u - sneš, o - de - jdu tě.
 2. an - dě - lí - ček, an - dě - lí - ček ko - lé - ba - ti.

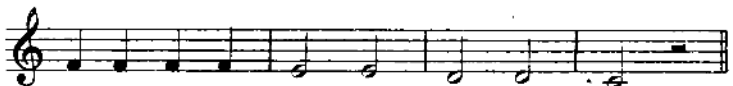
Česká.

Ko - čka le - ze dí - rou, pes o - knem:

ne - bu - de - li pr - šet, ne - zmo - knem,

ne - bu - de - li pr - šet, ne - zmo - knem.

Mysliveček skoro vstává.

Žertovně.

Moravská.

1. My - sli - ve - ček sko - ro vstá - vá,
2. Šel my - sli - vec do há - jí - čka

1. na za - jí - čka po - zor dá - vá: my - sli - ve - ček
2. a tre - fil tam na za - jí - čka, a za - jí - ček

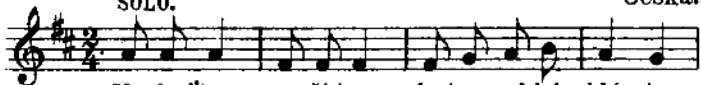

1. dup, dup, dup, a za - jí - ček cup, cup, cup.
2. cup, cup, cup, my - sli - ve - ček dup, dup, dup.

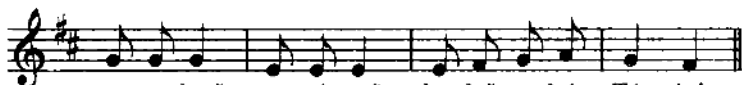
Nechod' tam.

Živě.
SÓLO.

Česká.

Nechod'tam, pr-ší tam, je tam vel-ké blá-to;

u - pa - dneš, ne - vsta - neš, bu - deš vo - lat: Tá - to!

Tra - la - la - la, la - la - la, tra - la - la - la,

la - la - la, bu - deš vo - lat: „Tá - to!“

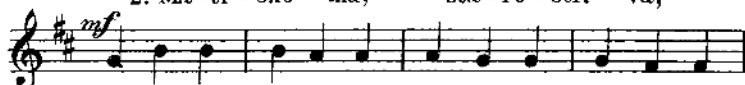
Adámku náš.

Volně.
SOLO.

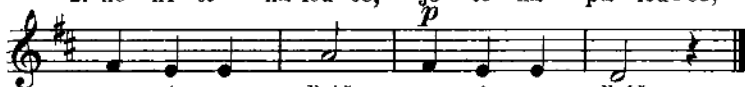
Česká.

1. A - dám - ku náš, co to dě - láš?
2. Ma - ti - ěko má, sta - ro - stlí - vá,

1. na lou - ce ti pa - sou, ty jsi me - zi cha - sou,
2. ne - ní to na lou - ce, je to na pa - lou - ce,

1. na nic ne - dbáš, na nic ne - dbáš.
2. pa - sou tam dva, pa - sou tam dva.

Dejme my se za tou myškou.

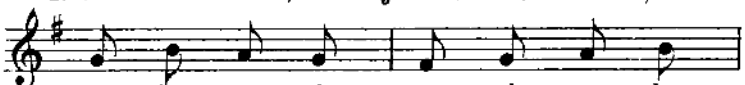
Vesele.

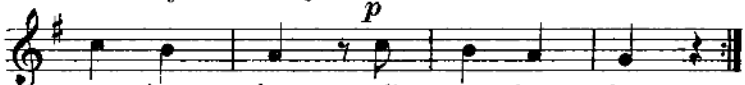
1. Dej - me my se za tou my - škou
2. Jest - li se ta my - ška scho - vá

1. do sko - ku, aj! do sko - ku,
2. vo - bro - ku, aj! vo - bro - ku,

1. a - by se nám ne - scho - va - la
2. ne - chyt - ne ji a - ni ko - ěka

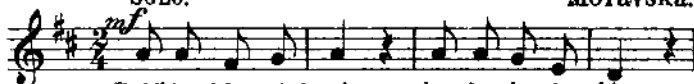

1. vo - bro - ku, aj! vo - bro - ku.
2. do ro - ku, aj! do ro - ku.

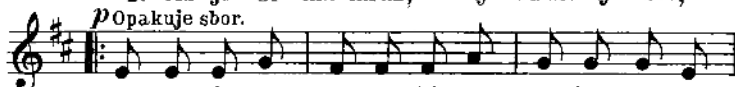
Pojďte, chlapci, k nám.

Živě.
SOLO.

Moravská.

1. Pojďte, chlapci, k nám, ko-le-du vám dám,
2. Již je zi-ma mráz, sly-šímdiv-ný hlas,

1. po ja-blí-čku, po o-ří-šku, o-ble-čem se
2. ptá-ci v půl-no-ci zpí-va-jí pa-stu-ško-vé

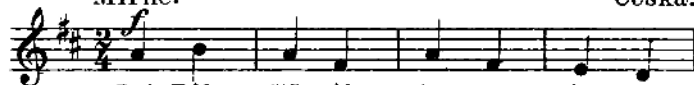

1. do ko-ži-šku, bu-dem zpí-va-ti, ko-le-do-va-ti.
2. vy-tru-bu-jí, co to no-vé-ho, ne-sly-cha-né-ho.

Dej Bůh štěstí.

Mírně.

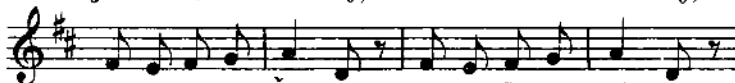
Česká.

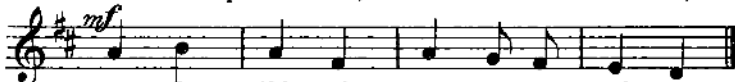
1. Dej Bůh ště-stí to-mu do-mu,
2. On roz-dá-vá ště-dro-vní-čky,

1. my zpí-vá-me Pá-nu Bo-hu,
2. jab'-ka, hru-šky, i tro-ní-čky,

1. ma-lé-mu dě-ťá-tku, Kri-stu Je-zu-lá-tku,
2. za-na-še zpí-vá-ní, za ko-le-do-vá-ní,

1. dnes v Be-tlé-mě na-ro-ze-né-mu.
2. dej vám Pán Bůh své po-že-hná-ní.

A já pořád, co to je.

Rázně.

Česká.

1. A já po - řád, co to je,
2. A já po - řád, co to je,

1. co to je, že nám ne - dá po - ko - je.
2. co to je, že nám ne - dá po - ko - je.

1. A já po - řád, kdo to tlu - če,
2. Be - dnář su - dy do - dě - lá - vá,

1. a on be - dnář na o - bru - če.
2. při tom vel - ké rá - ny dá - vá.

Jede, jede.

Pomalů.

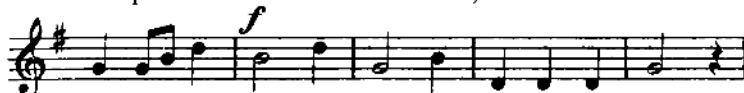
Česká.

Je - de, je - de po - štov - ský pa - ná - ček,

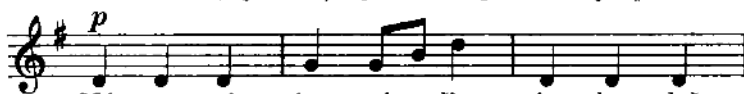
je - de, je - de po - štov - ský pán.

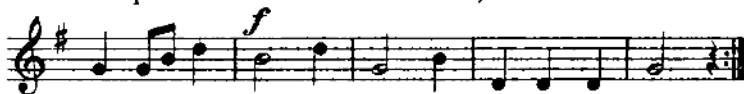
1. Má vra - né ko - ní - čky, ja - ko dvě
2. Na - před má tru - bi - čku, vza - du má

1 ry - bi - čky, je - de, je - de po - štov - ský pán.
2 tru - hli - čku, je - de, je - de po - štov - ský pán.

1. Má vra - né ko - ní - čky, ja - ko dvě
2. Na - před má tru - bi - čku, vza - du má

1 ry - bi - čky, je - de, je - de po - štov - ský pán.
2 tru - hli - čku, je - de, je - de po - štov - ský pán.

Hrách a kroupy.

Čile.
SOLO.

Česká.

Hrách a krou - py to je hlou - py!

mí - vá - me je ka - ždý den; a - le vdol - ky

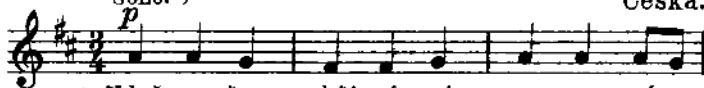

z bí - lé mou - ky je - nom je - dnou za tý - den.

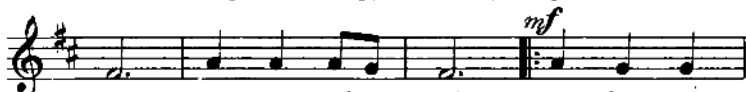
Když začne skřivánek.

SOLO. *)

Česká.

1. Když za - čne skři - vá - nek po - vr - zá -
 2. Za - vr - zá po - nej - prv, pro - bu - dím
 3. Za - zpí - vá po tře - tí, je den bí -

1. vat, po - vr - zá - vat, ne - chce se
 2. se, pro - bu - dím se; za - vr - zá
 3. lý, je den bí - lý: ten - krát už

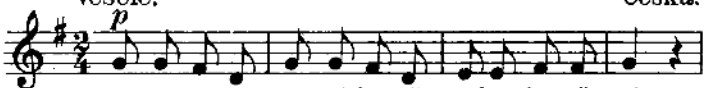
1. z po - ste - le rá - no vstá - vat, vstá - vat. vat.
 2. po dru - hé, o - brátím se, za - se. se.
 3. mu - sím vstát, li - dé mi - lí, mi - lí. lí.

*) Opakování zpívá sbor.

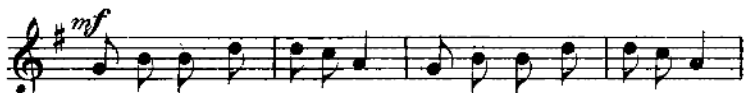
Já mám koně.

Vesele.

Česká.

- 1.-3. Já mám ko - ně, vra - né ko - ně, to jsou ko - ně mí,

1. když já jim dám o - vsa, o - ni ská - čou ho - psa;
 2. když já jim dám o - bro - ku, o - ni ská - čou do sko - ku;
 3. když já jim dám je - te - le, o - ni ři - ůí ve - se - le;

- 1.-3. já mám ko - ně, vra - né ko - ně, to jsou ko - ně mí.

Kolem do kolečka.

Zvolna.
SOLO.

Moravská.

Ovčáci.

Živě.

Česká.

2. To je lež ja - ko věž! ne-by-la to vi-čka,

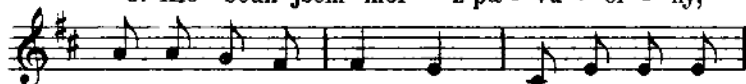
Když jsem sloužil.

Žertovně.
SOLO.

Česká.

1. Když jsem slou - žil v Sla - bo - šoj - cích,
2. A pun - čo - šky z hu - sí ko - žky,
3. Klo - bouk jsem měl z pa - vu - ěi - ny,

1. měl jsem no - vé ša - ty; ka - bát jsem měl
2. stře - ví - ce ze sí - tí; ka - ždi - čký se
3. za ním my - ší pí - ko; když mě ne - chceš,

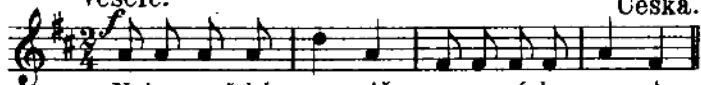

1. pa - pí - ro - v ý, sla - mě - né kal - ho - ty.
2. za - sta - vo - val, jak se mi to sví - tí.
3. vem si co chceš, má zla - tá pa - nen - ko.

Na tom pražském mostě.

Vesele.

Česká.

1. Na tom pražském mo - stě ro - zmarýnka ro - ste:
2. Až já tu - dy pů - jdu, za - lí - vat ji bu - du,

1. žá - dný jí tam ne - za - lé - vá, o - na pře - ce ro - ste, ro - ste.
2. o - na se mi za - ze - le - ná, já ji tr - hat bu - du, bu - du.

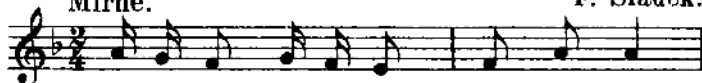
Týmž nápěvem:

Až já budu velká,
bude ze mne selka:
přijďte k nám, já vám dám
hodný ucháč mléka.

Povídám, povídám pohádku.

Mírně.

F. Sládek.

1. Po - ví - dám, po - ví - dám po - há - dku,
2. Po - ví - dám, po - ví - dám po - há - dku,

1. o ma-lou-čkém je-hňá-tku, po-ví-dám, po-ví-dám
2. o vě-ži a o zvon-ku, po-ví-dám, po-ví-dám

1. po - há - de - čku o je - hňá - tku.
2. po - há - de - čku o zvo - ne - čku.

1. Ha - le - ne - čku bí - lou mě - lo, sko - pe - čka se
2. V no - ci ti - še, slad - ce spin - ká, a - le z rá - na

1. sku - tá - le - lo, a ted' plá - če: Bé, bé,
2. ho - nem cin - ká: Bim, bim, vím, vím, bim, bum,

1. bé! ha - len - ku kdo vy - pe - re.
2. bam, kdy jde zla - té slun - ko k nám.

Vilma Sokolová.

Hrály strunky.

Vesele.

F. Sládek.

1. Hrá-ly strun-ky, hrá - ly, no-žkám po - ví -
2. Hrá-ly strun-ky, hrá - ly, až se o - či
3. Hrá-ly strun-ky, hrá - ly, pí - sně na - chy -

1. da - ly: Pě - kně se to v ko - le to - cí,
2. smá - ly: Je - dna fi - dli, dru - há du - dly,
3. ta - ly, na - chy - ta - ly, ted' je ma - jí,

1. kdo má no - žky, ať si sko - čí, ho - la hej,
2. ve - se - le si spo - lu hu - dly, kde kdo byl,
3. ně - ja - kou snad též nám da - jí, pojd' - me jen

1. ho - la hej, do ko - le - čka po - spí - chej!
2. ten se smál, dru - ha chyt' a tan - co - val.
3. po - slou - chat, co nám bu - dou vy - hrá - vat.

Díl II.

Pro 3. a 4. školní rok.

Přehled učebné látky dílu II.

Hlasová cvičení. Vazba dvou i tří tónů na jednom vokálu v postupech diatonických i na rozloženém kvintakordu. Proměna vokálů na dlouhých tónech (*aei-aou*). Výslovnost vět na jednom tónu s náležitým přízvukem.

Sluchová cvičení. Z daného kvintakordu udati *so-do-mi*.
K danému *do* zazpívati kvintakord *do-mi-sol*.
" *sol* " " *sol-mi-do*.
" *mi* " " *mi-sol-do*.

Rytmus. Cvičení v taktu a taktování $\frac{2}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{4}{4}$.
Rytmičké diktáty (na tabuli).

Intonace. *Do-sol, sol-do*.

Tónika, oktáva a dominanta s *do* na různých linkách i mezerách.

Všechny písně buďte připravovány pokud možno intonačně i rytmicky.

Notová osnova. Nota a pomlčka čtvrtová, půlová, celá.

Při zpěvu žádejme: 1. *čisté intonace (stůj zpříma a nezpívej ústy zavřenými),*

2. *zřetelné, jasné výslovnosti,*

3. *šetření znamének dynamických,*

což platí i pro stupně nejnižší. Bez obtíží posloužíme dobře sobě i dětem. *Křik vyloučen.*

Uchovejme ducha veselého; hodinou zpěvu má žactvo osvěžiti. Volme tempa *vždy raději živější.*

Bližší poučení o těchto cvičeních, kterými i těm nejmenším jen radost způsobíme, naléztí lze ve „Škole zpěvu“ od F. Sládka, vydané Ústředním nakladatelstvím.

1. *p* (po druhé *f*)

Ko - vej, ko - vej ko - vá - ři - čku,

při - ko - vej mi pod - ko - vi - čku, pod - ko - vu.

2. *Živě, f*

Haj, hu - si - čky, od vo - di - čky,

haj, hu - si - čky od vo - dy, za - má - chá - te

bí - lé pe - ří, na - dě - lá - te moc ško - dy.

3. Ukolébavka. Kraňská.

1. Za - jíc	bě - ží,	za - jíc	bě - ží
2. Bě - žte,	dě - ti,	bě - žte,	dě - ti,
3. Ma - lým	dít - kám,	ma - lým	dít - kám
4. Ma - lým	dít - kám,	ma - lým	dít - kám
5. Ma - lým	dít - kám,	ma - lým	dít - kám

1. po ze - le - né trá - vě.
2. do - ho - ní vás hra - vě.
3. ko - ní - čka pak kou - pí.
4. cu - krát - ka pak kou - pí.

5. klo - bou - ček pak kou - pí.

4. *p* *mf*
Na-še hu-sa pe-ří má, do pe-ří-ny nám je dá,

 f *p*
za to kla-sů do-sta-ne, až jen lé-to na-sta - ne.

5.
Při-šel k nám bí-lý kůň, za-le-hl nám ce-lý dvůr.

 p
Při-šel k nám bí-lý vůl, vy-pil vo-dy pl - ný důl.

(Česká. Sníh-mráz.)

6. *f*
1. Když jsem hu-sy pá-sa-la, zi-mou jsem se trá-sa-la,
2. Když jsem by-la ma-li-čká, cho-va - la mne ma-tička,

Česká.

 p
1. když už hu - sy ne-pa-su, tak se zi-mou ne-tře-su.
2. ny - ní, když jsem ve-li-ká, mu-sím cho-vat To-ní-ka.

Týmž nápěvem:

1. Běží liška k Táboru,
nese pytel zázvoru,
běž, zajíčku, běž za ní,
pober jí to koření.

2. Běží liška k Táboru,
nese pytel zázvoru,
Ježek za ní pospíchá,
že jí pytel rozpíchá.

7. 1. V há-je-čku že-žul-ka po-ví-dá, ku-ká,
2. Pře-staň, ty že-žul-ko, v há-je-čku ku-kat,

1. že na ni pod stro-mem náš pej-sek ju-ká, ju-ká.
2. ne-bu-de na te-be náš pej-sek ju-kat, ju-kat.

L. Tesařová.

8. 1. Když jsem jel z O-stro-va do Bran-dej -
2. Když jsem jel z Bran-dej-sa do O-stro -

1. sa, ská-kal mi ko-ní-ček hop-sa, hej -
2. va, ko-ní-ček hop-sa, hop, ská-kal zno -

1. sa - sa - sa, hop - sa, hej - sa.
2. va, hop, hop, ská - kal zno - va

J. Kožíšek.

9. Fou - kej, fou - kej vě - tří - čku,

- shod' mí je - dnu hru - ští - čku,

shod' mi je - dnu ne - bo dvě,
 bu - dou do - bré o - bě dvě.

10. Moravská.

A já ne-vím proč mě má hla-vi-čka

po - bo - lí - vá, a já ne-vím proč mě

má hla - va bo - lí. Má hla - vi - čka

ku - dr - na - tá, co vy - stá - la pro děv - ča - ta.

A já ne-vím proč mě má hla-vi-čka po-bo-lí-vá,

a já ne-vím proč mě má hla-va bo - lí.

mf *p*

Hou-py, hou - py, ko-čky sně-dly krou-py,
 ko-tá-ta se hně-va-ly, že jim ta-ky ne-da - ly.

f

Moravská.

1. Bě-žel tu - dy za - jí-ček, hou - py, hou - py,
 2. Po-čkej na mne, za - jí-čku, hou - py, hou - py,
 3. Za-jíc bě-žel přesko-pec, hou - py, hou - py,

1. ne - sl py - tel že - mliček, hou - py, hou - py.
 2. dej Ma-řen - ce že - mličku, hou - py, hou - py.
 3. u - dě - lal ko - tr - me - lec, hou - py, hou - py.

Hrá-ly strun-ky, hrá - ly, no-žkám po - ví -
 da - ly: Pě - kně se to v ko - le to - ěí,
 kdo má no - žky ať si sko - ěí, ho - la hej,
 ho - la hej, do ko - le - čka po - spí - chej.

Pa - dej, pa - dej de - ští - ěku,

na u - va - dlou ky - ti - ěku;

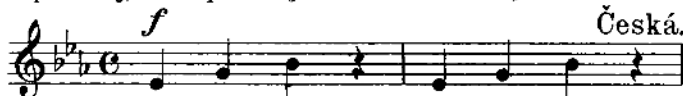
na ky - ti - ěky do za - hrá - dek,

na ži - to i na pše - ni - ěku

pa - dej, pa - dej de - ští - ěku.

Česká.

1. O - věá - ci, ětve - rá - ci!
2. To je lež ja - ko věž!

1. vy jste na - ši vi - ěku i tu čo - čo - vi - ěku vy - pá - sli.
2. ne - by - la to vi - ěka a - ni čo - čo - vi - ěka, byl o - ves.

Moravská.

Fine.

A - ló marš, jož je čas, po - ma - ší - ru - jem.

D. C. al Fine.

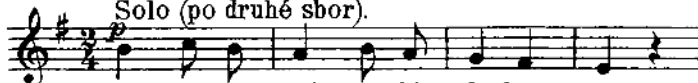
Pastér tró - bí: krá - vy ven, jož nás ve - há - ně - jó ven.

Dobru noc.

Kolébavka.

Moravská.

Solo (po druhé sbor).

1. Do - brú noc, má mi - lá, do - brú noc!
 2. Nech si je sám Pán - boh na po - moc!

1. Do - brú noc, má mi - lá do - bru noc!
 2. Nech si je sám Pán - boh na po - moc!

1. Do - brú noc, do - bre spi:
 2. Do - brú noc, do - bre spi:

1. nech sa ti sní - va - jú slad - ké sny.
 2. nech sa ti sní - va - jú o mne sny.

Osiřelo dítě.

Zdlouha.

Česká.

1. O - si - ře - lo dí - tě, o - si - ře - lo dí - tě
 2. Když už ro - zum bra - lo, když už ro - zum bra - lo,
 3. Ach, tá - to, ta - tí - čku, ach, tá - to, ta - tí - čku
 4. Tvá ma - tka tvr - dě spí, tvá ma - tka tvr - dě spí,

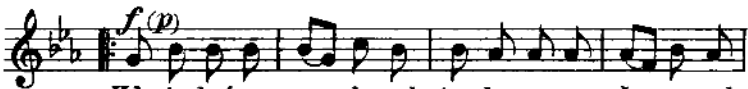
1. o půl dru - hém lé - tě, o půl dru - hém lé - tě.
 2. na ma - tku se pta - lo, na ma - tku se pta - lo.
 3. kam jste dal ma - ti - čku, kam jste dal ma - ti - čku.
 4. žá - dný ji ne - zbu - dí, žá - dný ji ne - zbu - dí.

Poděbradská brána.

Zvolna. Česká.

Po-dě - brad-ská brá - na pě-kně ma-lo-va - ná.

f (p) Kdo tu brá-nu ma-lo-val, ten ba-rvy ne - ša - no-val,

f vy - ma - lo-val na ni čty - ry ko-ně vra - ný.

Zelení hájové.

Mírně. Česká.

1. Ze-le - ní há-jo-vé, bej - va-li jste mo-je,
2. Dostal jsem šá - te-ček, v každém ro-hu kví - te-ček

mf 1. bej-va-li jste mý-ho srd-ce po - tě-še - ní;
2. a u-pro-střed z-ro-zma-rýn-ky pě-knej vě-ne-ček;

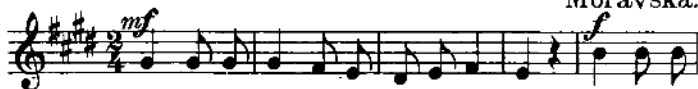
p 1. i-čko už dlou-hý čas ne-sly-ším ptá-čků hlas,
2. ten vě-ne-ček ze-le-ný, z-ro-zma-rýn-ky ple-te-ný,

mf *f* 1. na o - blo-ze se u - ká-zal smu - tný čas.
2. ten mně da - la má pa-nen-ka pro po-tě-še - ní.

Škubejte, kravičky.

Moravská.

1. Šku-bej-te, kra-vi-čky, na ú-ho-ře, šku-bej-te,
2. Šku-bej-te, kra-vi-čky, na do-li-ně, šku-bej-te,
3. Pa-ste se, kra-vi-čky, na pa-lou-čku, pa-ste se,

1. kra-vi-čky, na ú-ho-ře, do-kud jej pan-tá-ta
2. kra-vi-čky, na do-li-ně, do-kud vám tra-vi-čka
3. kra-vi-čky, na pa-lou-čku, já pů-jdu za vá-mi

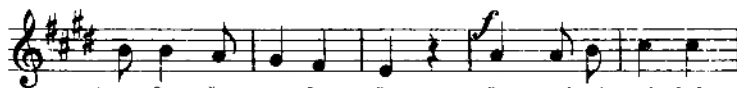
1. ne-za-o-ře, do-kud jej pan-tá-ta ne-za-o-ře.
2. ne-vy-hy-ne, do-kud vám tra-vi-čka ne-vy-hy-ne.
3. po-ma-lou-čku, já pů-jdu za vá-mi po-ma-lou-čku.

Čí jsou to koně.

Slovenská.

1. Čí jsou to ko-ně, ko-ní-čky, ko-ně, na dvo-ře,
2. Čí že by by-li, čí že by by-li? Mo-je jsou,

1. na dvo-ře, na dvo-ře, že sni-mi ni-kdo,
2. mo-je jsou, mo-je jsou, však mě na vo-jnu,

1. že sni-mi ni-kdo ne-o-ře, ne-o-ře, ne-o-ře.
2. však mě na vo-jnu po-ne-sou, po-ne-sou, po-ne-sou

My jsme muzikanti.

Živě.

F. Sládek.

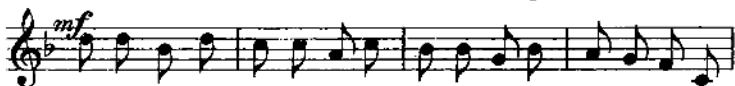
1. My jsme ma - lí mu - zi - kan - ti,
 2. My vám jde - me ta - ky za - hrát

1. my u - mí - me pě - kně hrát, na bu - bí - nek
 2. pa - ní - má - mo, pan - tá - to, my k vám jde - me

1. za - bu - bno - vat, na hou - sli - čky fi - dlo - vat.
 2. z če - ské ze - mě přes ka - lu - že, přes blá - to.

1-2. Na ty hou - sle fi - dli, fi - dli, na kla - ri - net ny - dli, ny - dli,

na bu - bí - nek bum bumbum, až se tře - se ce - lý dům.
 (B. Tožička.)

Voděnka studená.

Zvolna.

Moravská.

1. Vo - děn - ka stu - de - ná ja - ko led, ja - ko led,
 2. Je - dnú za - po - me - nu, po dru - hé vzpo me - nu,

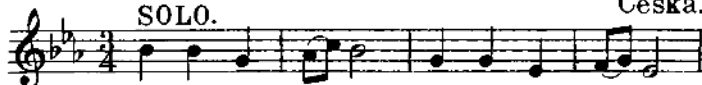

1. ne - mo - žu, ma - měn - ko, na te - be za - po - mnět.
 2. po tře - tí, ma - měn - ko, sl - zy mne, po - le - jú.

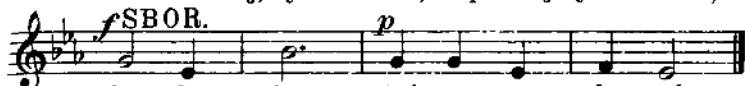
Louka široká.

Zvolna.
SOLO.

Česká.

1. Lou-ka ši - ro - ká, trá - va ze - le - ná,
2. Pá - sla má mi - lá, pá - sla je - le - na,
3. To ne - byl je - len, by - la to la - ně,
4. Po - čkej, sy - ne - čku, po - čkej ty na mě,

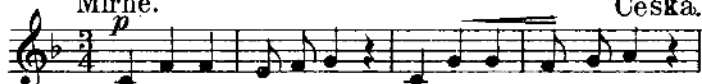

- SBOR. *p*
1. hou, ha - hou, trá - va ze - le - ná.
 2. hou, ha - hou, pá - sla je - le - na.
 3. hou, ha - hou, by - la to la - ně.
 4. hou, ha - hou, po - čkej ty na mě.

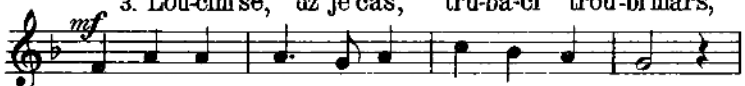
Mí zlatí rodiče.

Mírně.

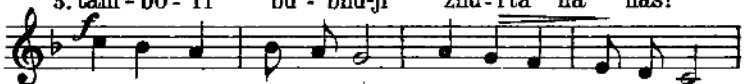
Česká.

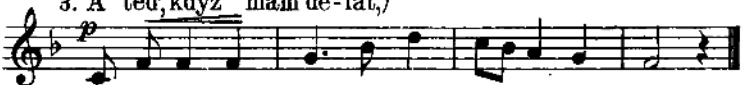
1. Mí zla - tí ro - di - če, jak jste vy mě tě - žce,
2. Má zla - tá ma - ti - čko, mě bo - lí sr - de - čko,
3. Lou - čím se, už je čas, tru - ba - či trou - bí marš,

- mf*
1. jak jste vy mě tě - žce vy - cho - va - li!
 2. mě bo - lí sr - de - čko, tu - ze pro vás,
 3. tam - bo - ři bu - bnu - jí zhu - rta na nás!

1. A teď, když mám dě - lat,)
2. že teď, když mám dě - lat,) mám se od - mě - ňo - vat,
3. A teď, když mám dě - lat,)

při - šlo na mě, mu - sím pryč ma - ší - ro - vat.

Černé oči, jděte spat.

Zvolna.

Česká.

1. Čer-né o - či, jdě - te spat,
2. Rá - no, rá - no, ra - ní - ěko,
3. Slu - ní - ěko již vy - chá - zí,
4. Pro-chá - zí se po ryn - ku,
5. To no - vin - ku ta - ko - vou,
6. Když ver - bu - jou bu - dou brát,

1. čer-né o - či, jdě - te spat, však mu - sí - te
2. rá - no rá - no ra - ní - ěko, dřív než vy - jde
3. slu - ní - ěko již vy - chá - zí, pa - nen - ka se
4. pro - chá - zí se po ryn - ku, ne - se chlap - cům
5. to no - vin - ku ta - ko - vou, že na voj - nu
6. když ver - bu - jou bu - dou brát, ško - da ho - chů

1. rá - no vstát, však mu - sí - te rá - no vstát.
2. slu - ní - ěko, dřív než vy - jde slu - ní - ěko.
3. pro - chá - zí, pa - nen - ka se pro - chá - zí.
4. no - vin - ku, ne - se chlap - cům no - vin - ku.
5. ver - bu - jou, že na voj - nu ver - bu - jou.
6. na sto - krát, ško - da ho - chů na sto - krát.

Chodíval k nám, chodíval.

Česká.

Pohybem mírným.

p

1. Cho - dí - val k nám, cho - dí - val
2. V jed - né ru - ce ka - la - mář,

mf

1. z kan-ce-lá - ře pí - sař, klo-bouk měl pre -
2. v dru-hé ru - ce pé - ro, chtěl, a - bych ho

f

1. mo - va - ný, ja - ko ňá - kej cí - sař.
2. za - psa - la do sr - dé - čka své - ho.

p

1-2. Tra - la - la - la - la - la, tra - la - la - la - la,

mf

1-2. tra - la - la - la - la - la, tra - la - la - la - la;

f

1. klo-bouk měl pre - mo - va - ný, ja - ko ňá - kej cí - sař.
2. chtěl, a - bych ho za - psa - la do sr - dé - čka své - ho.

Pásli ovce valaši.

1. Pá - sli	o - vce	va - la - ši
2. An - děl	se jim	u - ká - zal,
3. Jdě - te,	jdě - te,	po - spě - šte,
4. On tam	le - ží	v je - sli - čekách
5. Ma - ri - a	ho	ko - lé - bá,
6. Ha - jej,	ny - nej,	dě - ťá - tko,

1. při be - tlem-ském	sa - la - ši.	} 1-6. Haj - dom, haj-dom,
2. do Be - tle - ma	jít ká - zal.	
3. Pá - na Kri - sta	na - jde - te.	
4. o - vi - nu - tý	v plen-čí - čekách.	
5. sva - tý Jo - sef	mu zpí - vá.	
6. ty ma - lé pa - cho - lá - tko.		

ty - dli - dom, haj-dom, haj-dom, ty - dli - dom.

Přijde jaro.

Mírně.

A. F. Tovačovský.

1. Při-jde ja - ro, při-jde, za - se bu - de máj,
 2. Roz - pu - knou se le - dy, vol - ný bu - de proud
 3. A ta lí - pa na - še bu - de ze - le - ná,

1. u - smí - vá se slun - ce, u - smí - vá se háj;
 2. po vl - nách šu - mí - cích lo - dě bu - dou plout;
 3. z vě - tví mo - cných li - stí nám na věn - ce dá.

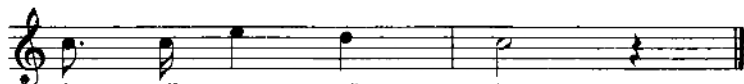
1. stří - br - né své vl - ny ho - ra vy - le - je,
 2. po - le vy - dá kla - sy, bu - jný bu - de květ,
 3. Aj - ta vla - stí, ple - sej! u - smí - vá se háj;

1. ro - zkve - te zas rů - že, sla - vík za - pě - je;
 2. bu - de ko - sa řin - čet, zpěv ra - do - stně znět;
 3. při - jde ja - ro, při - jde, bu - dem mí - ti máj;

1. ro - zkve - te zas rů - že, ro - zkve - te zas rů - že,
 2. bu - de ko - sa řin - čet, bu - de ko - sa řin - čet,
 3. při - jde ja - ro, při - jde, při - jde ja - ro při - jde,

1. sla - vík za - pě - je.
 2. zpěv ra - do - stně znět.
 3. bu - dem mí - ti máj.

Žežuličko, kde jsi byla.

Živě.

SBOR.

Česká.

1. Že - žu - li - čko, kde jsi by - la,
2. Se - dě - la jsem na je - dlič - ce,

SOLO.

1. že's tak dlou - ho ne - ku - ka - la? }
2. vo - la - la jsem na my - sli - vee:} Ku - ku, ku - ku,

ku - ku, ku - ku, ku - ku, ku - ku, ku - ku!

Když jsem já ty koně pásal.

f (p)

Česká.

1. Když jsem já ty ko - ně pá - sal,
2. Při - šel na mne šel - ma se - dlák,
3. A já ne - jsem žá - dnež šel - ma,
4. Se - dum let jsem u vás slou - žil,
5. Se - dum let jsem u vás slou - žil,
6. Se - dum let jsem u - vás slou - žil,

1. při - šla na mne dří - mo - ta,
2. to - ho ži - ta ho - spo - dář:
3. já jsem ho - dné ma - tky syn;
4. a nic jsem vám ne - ztra - til,
5. a nic jsem vám ne - u - krad,
6. a nic jste mně ne - da - li,

1. dří - mo, dří - mo, dří - mo - tin - ka,
 2. „Co ty šel - mo! co tu dě - lás,
 3. kdy - by mně to ji - nej ře - kl,
 4. je - nom je - den za - kol - ní - ček,
 5. je - nom je - dnu ho - mo - li - ěku,
 6. je - nom je - dnu ko - ši - li - ěku,

1. ko - ně ve - šli do ži - ta.
 2. že ty ko - ně v ži - tě máš?
 3. to - mu bych se po - sta - vil.
 4. a ten jsem vám za - pla - til.
 5. a pro tu jsem s pů - dy spad.
 6. a tu jste mi zas vza - li.

Oře šohaj.

1. O - ře šo-haj, o - ře, ej, ro-zhon roz - o - rá - vá,
 2. Vej, ko-ní-čky, bě-žte, ej, ko-ně ry-zo-vra-né,

1. už kři-čet ne - mo-že, ej, e - nom po-vo-lá - vá.
 2. šakste se na - pá-sly ej, v drob-ně ja-te-li - ně.

Červená, modrá fiala.

Vesele.

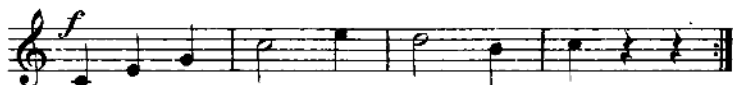
Česká.

1. Čer-ve-ná, mo-drá fi-a-la, fi-a-la,
2. Tr-ha-la jsem ji v za-hrá-dce, v za-hrá-dce,
3. Ze-le-né, bí-lé o-ře-ší, o-ře-ší,
4. Zar-mou-tí mně ho le-da-kdo, le-da-kdo,

1. kdes ji An-dul-ko tr-ha-la, tr-ha-la,
2. za-bo-le-lo mě mé srd-ce, mé srd-ce,
3. ach, kdo mé srd-ce po-tě-ší, po-tě-ší,
4. a-le po-tě-šit ne-má kdo, ne-má kdo,

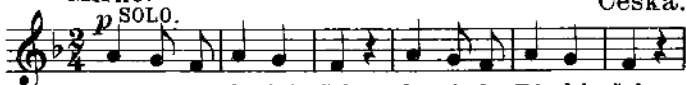

1. kdes ji An-dul-ko tr-ha-la.
2. za-bo-le-lo mě mé srd-ce.
3. ach, kdo mé srd-ce po-tě-ší.
4. a-le po-tě-šit ne-má kdo.

Májový deštiček.

Mírně.

Česká.

1. Má-jo-vý de-ští-ček, dej nám ho Pán-bí-ček,
2. Dej nám Pán Bůh de-ště na na-še po-lí-čka,

1. a-by se vy-da-řil na po-li chle-bí-ček.
2. a-by se zda-ři-lo ži-to i pše-ni-čka.

Vyletěla holuběnka.

Mírně. *p* *mf* Moravská.

1. Vy - le - tě - la ho - lu - běn - ka ze ská - ly,
2. Kdy - by by - ly mo - dré o - ěi ne - spa - ly,

1. ze ská - ly, pro - bu - di - la mo - dré o - ěi ze spa - ní,
2. ne - spa - ly, by - ly by tu ho - lu - bi - ěku do - sta - ly,

1. pro - bu - di - la mo - dré o - ěi ze spa - ní.
2. by - ly by tu ho - lu - bi - ěku do - sta - ly.

Haj, husičky, haj.

Mírným pohybem. *p* *mf* Moravská.

1. Haj, hu - si - čky, haj, přes ze - le - ný háj,
2. Haj, hu - si - čky, haj, přes ze - le - ný háj,

1. haj, hu - si - čky po - pe - la - té, má - te pér - ka
2. haj, hu - si - čky pod bo rů - vky, a já pů - jdu

1. vše - cky zla - té, haj, hu - si - čky, haj, přes ze - le - ný háj.
2. na ja - hůd - ky haj, hu - si - čky, haj, přes ze - le - ný háj.

Travička zelená.

Živě.

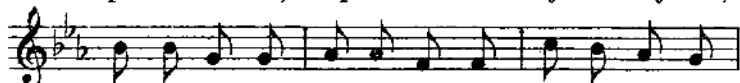
Česká.

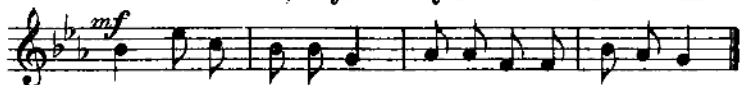
1. Tra - vi-čka ze - le - ná, to je mo - je
2. Tra - vi-čka ze - le - ná, to je mo - je

1. po - tě - še - ní, pe - ři - na. Jak jen z ja - ra
2. po - tě - še - ní, pe - ři - na. Když si smy - slím,

1. za - čne pu - čit, ne - chci já se do - ma mu - čit:
2. na ni se - dnu, když si smy - slím na ni le - hnu:

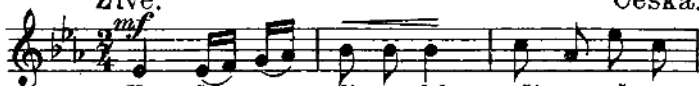

tra - vi-čka ze - le - ná, to je mo - je pe - ři - na.

Kačena divoká.

Živě.

Česká.

1. Ka - če - na di - vo - ká při - le - tě - la
2. On o - rá co mů - že v tom ze - le - ném

1. s vy - so - ka, za - vó - la - la na o - rá - če,
2. pří - lo - ze, ko - ní - čky mu vy - vstá - va - jí

1. a - by o - rač z hlu - bo - ka, z hlu - bo - ka.
2. a on ni - kam ne - mů - že, ne - mů - že.

Měla jsem milého sokolíka.

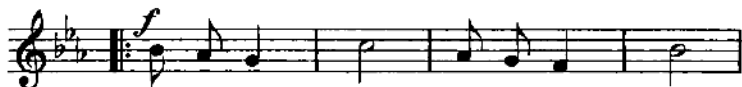
Česká.

1. Mě - la jsem mi - lé - ho so - ko - lí - ka,
2. A on mi u - le - těl tam na ská - lu,

1. a on mi u - le - těl do le - sí - ka.
2. a tam se po - smí - val mé - mu ža - lu.

1. Do le - sí - ka je - dlo - vé - ho,
2. Já pla - ka - la, a on se smál,

1. snad ho tam na - jde - te stře - le - né - ho.
2. když jsem při - šla blí - že, u - le - těl dál.

Dvojice stojí čelem proti sobě, drží se za obě ruce a tančí v řadách nebo v kruhu. V 1.-3. taktu kráčí dvojice 6. obyč. kroky a vrátí se kolečkem zase na své místo, ve 4. taktu se sobě ukloní se zanožením pravé nohy. V 5-6. taktu totéž v levo (levá vykročí.) V devátém taktu ruce v bok a celý obrat v pravo (levá noha přeloží se přes pravou výpon, obrat.) V 10. taktu potlesk s mírným úklonem. 11-12. takt = 9-10, ale v levo 13-16. = 1-4. Posledních 8. taktů se opakuje. Začíná se obratem v levo a tančí se opačným směrem. (Takt 20-24 = 5-8.)

POCHODEM.

Keď pomašírujem.

mf 1 F. S.

1. Keď po-ma - ší - ru - jem z Pe - šti do
2. Čer - ve - né ví - ne - čko po po - há -

1. Bu - dí - na, 1 tam sa na - pi - jem,
2. ri ská - če, ne - je - dna mam - ka,

1. tam sa na - pi - jem čer - ve - né - ho ví - na.
2. ne - je - dna mam - ka sy - ne - čka o - plá - če.

Šohaji, šohaji.

Moravská.

1. Šo - ha - ji, šo - ha - ji, va - ši tě hle - da - jí,
2. Ne - ma - jí, ne - ma - jí, nechť tro - chu počka - jí,

1. že ko - ní - čky vra - né o - bro - ku
2. však já če - kat mu - sím, až mně na

1. ne - ma - jí, o - bro - ku ne - ma - jí.
2. stůl da - jí, až mně na stůl da - jí.

Slovan jsem.

Slovenská.

1-3. Slo- van jsem a Slo- van bu - du, čer - né
 číž - my no - sít bu - du. Čer - né číž - my od či -
 žmá - ra, o - stru - hen - ky od ko - vá - ra.

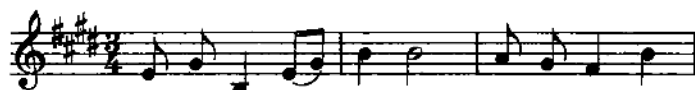
1. Ša - blen - ka bru - še - ná, to je mo - je že - na,
 2. Ša - blen - ka bru - še - ná, na o - bě dvě stra - ny,
 3. Ne - u - mrem na slá - mě, u - mre - me na po - li

1. o - na mne vy - se - ká, až bu - de po - tre - ba.
 2. o - na mne vy - se - ká z U - her do Mo - ra - vy.
 3. a keď s ko - ňa spa - dnem, ša - blen - ka za - zvo - ní.

1. Hu - já - já, hu - já - já, hu - já - já, hu - já - já,
 2. Hu - já - já, hu - já - já, hu - já - já, hu - já - já,
 3. Hu - já - já, hu - já - já, hu - já - já, hu - já - já,

1. o - na mne vy - se - ká, až bu - de po - tre - ba.
 2. o - na mne vy - se - ká, z U - her do Mo - ra - vy.
 3. a keď s ko - ňa spa - dnem, ša - blen - ka za - zvo - ní.

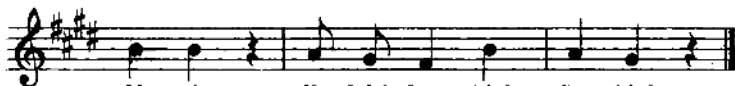
Čtvrtého července.

1. Čtvr-té - ho čer - ven - ce na Stra-hov-ských
2. Vdlou-hých, hu stých, řa - dách s vla-jí - cím pra -
3. Na vrch nad Bře - vno - vem k cí - saň - ské o -
4. O - ře tam Če - chi - e, má - ti na - še
5. Na - še dra - há prá - va jsoutam za - hra -
6. O - rej, má - ti, o - rej, do u - mdle - ní
7. So - ko - ly za - vo - lej od slo - van - ské
8. Za - hnat na - še vra - hy do pe - kel kam

1. hra - dbách stá - li So - ko - lí - ei, stá - li So - ko -
2. po - rem, bol - ně po - hlí - že - li, bol - ně po - hlí -
3. bo - ře: Po - hléd - ně - te mi - lí, po - hléd - ně - te
4. dra - há, ho - dlá vy - o - ra - ti, hod - lá vy - o -
5. bá - na, od na - šich ne - přá - tel, od na - šich ne -
6. o - rej, až bu - deš u - mdlé - vat, až bu - deš u -
7. Pra - hy, o - ni ti po - mo - hou, o - ni ti po -
8. pa - tří, a pak pro - vo - lej - me, a pak pro - vo -

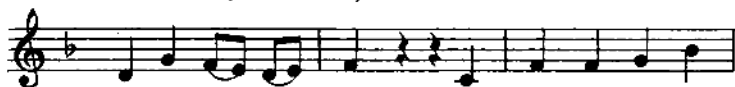
1. lí - cí v dlou - hých, hu - stých řa - dách.
2. že - li na vrch nad Bře - vno - vem.
3. chví - li, kdo to tam as o - ře.
4. ra - ti na - še dra - há prá - va.
5. přá - tel jsou tam za - ko - pá - na.
6. mdlé - vat, So - ko - ly za - vo - lej.
7. mo - hou za - hnat na - še vra - hy.
8. lej - me: „Na zdar če - ské vla - stí!“

Lví silou.

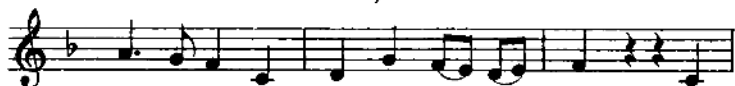
Fr. Pelz.

1. Lví si - lou, vzle - tem so - ko - lím ku
2. Vlast má - ti až nás za - vo - lá, co
3. Jen, bra - tří, si - lou hr - dí - nou svou

1. pře - du krá - čej - me, a dra - hé vla - sti
2. vě - rné dí - tky své, tu mo - cná pa - že
3. ha - jme vlast i řeč, to chlou - bou buď nám

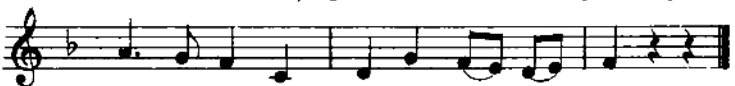
1. vo - bě - ti své sí - ly sná - šej - me, a
2. So - ko - la zlé škůd - ce vsou - boj zve! Toť
3. je - di - nou, a pro ni spě - jme v seč, a

1. byť i ce - sta da - le - ká, ta So - ko - lí - ka
2. bla - há bu - de na - še slast za o - bět svůj i
3. po - tom te - prv v spa - sný den nám vze - jde krá - sný,

1. ne - le - ká, jen mu - žně, sta - tně
2. ži - vot klást, to sva - té he - slo
3. zla - tý sen, pak slun - cem ja - sným

1. ku pře - du, vždyť dra - há vlast če - ká.
2. So - ko - la: za ná - rod dra - hou vlast.
3. bu - de plát, nám po - vždy vol - nost jen.

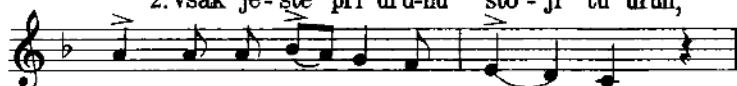
Hymna Sokolů.

Rázně

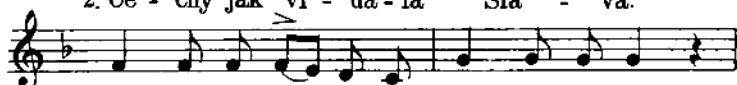
K. Šebor.

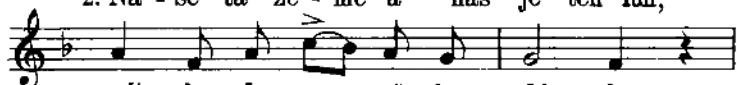
1. Ku pře-du, ku pře-du, zpá-tky ni krok!
2. Však je-ště při dru-hu sto-jí tu druh,

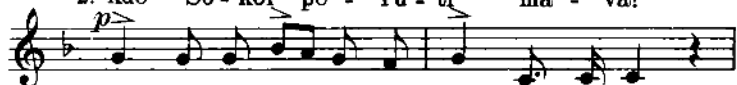
1. So - ko - lí ho - slo je stá - le,
2. Če - chy jak ví - da - la Slá - va.

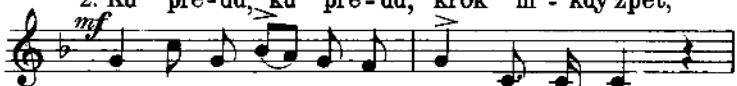
1. zně - lo už k po-cho-du mno - hý tak rok,
2. Na - še ta ze - mě a náš je ten luh,

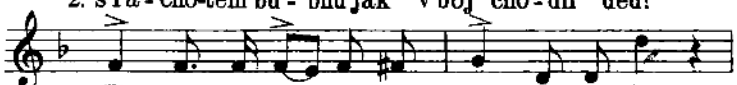
1. znít bu - de na vě - ky dá - le.
2. kde So - kol pe - ru - tí má - vá!

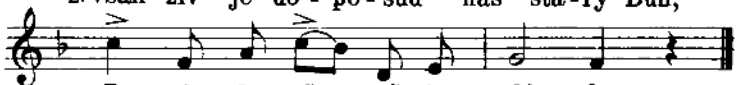
1. Ku pře-du, ku pře-du, do - kud je dech,
2. Ku pře-du, ku pře-du, krok ni - kdy zpět,

1. pro slá - vu bla - ho a zdar na - šich Čech,
2. s ra - cho - tem bu - bnů jak v boj cho - dil děd!

1. Kde vla - sti ne - při - tel, kde že tu sok?
2. Však živ je do - po - sud náš sta - rý Bůh,

1. Po - cho - dem přes ně - ho dá - le.
2. Vlast če - ská na vždy buď zdra - va!

Díl III.

Pro 5. až 8. školní rok.

Přehled učebné látky dílu III.

Hlasová cvičení. Stupnice na vokálech *a o u e i*.
Změna vokálů na 1 tónu (*ao-u-aei, uoa-
iea*). Recitace vět na jednom tónu.

Sluchová cvičení. Kvintakord melodicky i harmonicky počínajíc s *do* (nebo *mi* nebo *sol*) na různých tónech.

Rytmus. Nejdůležitější znaménka sly, pohybu i přednesu.
Takt $\frac{6}{4}$, $\frac{6}{8}$, $\frac{3}{8}$. Diktáty rytmické (na tabuli)
úryvky písní. Tečka u noty.

Intonace. *Si-do, la-si-do, re-do, mi-re-do.*

Diktáty melodické (na tabuli) i rytmicko-melodické. Jednoduchý dvojhlas v postupu stranném.

Písně připravovány buďte rytmicky i intonačně.

Při zpěvu žádejme: 1. *čisté intonace (stůj zpřilma a ne-
zpívej ústy zavřenými),*

2. *zřetelné, jasné výslovnosti,*

3. *šetření znamének dynamických,*

což platí i pro stupně nejnižší. Bez obtíží posloužíme dobře sobě i dětem. *Křik vyloučen.*

Uchovejme ducha veselého; hodinou zpěvu má žactvo osvěžití. Volme tempa *vždy raději živější.*

Bližší poučení o těchto cvičeních, kterými i těm nejmenším jen radost způsobíme, naléztí lze ve „Škole zpěvu“ od F. Sládka, vydané Ústředním nakladatelstvím.

Básníci přirovnávají krásné písně ke květům. Z takových květů uvil jsem vám kytici. Nehledal jsem jich na umělých záhonech; vykvetly u polních cest, na mezi v žitě, na zahrádce pod okny.

Kdo skládal tyto písně? Na to odpovídá slovenská píseň:

Zpěvanky, zpěvanky, kde jste se vy vzaly,
 či jste s nebe spadly, či jste rostly v háji?
 S nebe jsme nespady, v háji jsme nerostly,
 ale nás mládenci a dívenky našli.

O jméno toho, kdo tu kterou písničku složil, nikdo se nestaral. Ale že se všem líbila, každý ji rád poslouchal, každý ji rád zpíval. Šla od úst k ústům, až ji zpíval celý národ. Pro to jim říkáme *národní* (lidové).

Naši předkové zpívali rádi. S písní člověk vstával, písní oslazoval si těžkou práci, za zpěvu takřka usínal. Na jaře a v létě opěvala děvčata květiny, skřivánka, kosa, ba i pěšinu, po které chodila trávu žít. Oráč zpíval o svých koních, čeledín o službě, husopaska opěvala své husy, písničkou uspávala matka dítě. Večer zpívali všichni o měsíci a hvězdách. V zimě velcí, malí, zpívali koledy. Své písně měl ovčák na salaši, myslivec v lese, mlynář, vojín. V písní vypovídal zpěvák svou radost, ale také smutek. Veselé jsou písně taneční, tklivé jsou zpěvy, jimiž se vojín loučí s domovem anebo v nichž vzpomíná dcera svých zemřelých rodičů.

Lidová píseň je prostá a nehledaná, ale má kouzelnou moc: slyšíme-li ji, srdce nám hned mocněji bije, hlava se točí a jaký div, že daleko v cizině Čechové při nich slzí. Pro srdečná, krásná slova a pro rozkošné nápěvy byly národní písně od sklonku 18. století sbírány. U nás jako sběratelé lidových písní proslavili se zejména: Karel Jaromír Erben, František Sušil a František Bartoš.*)

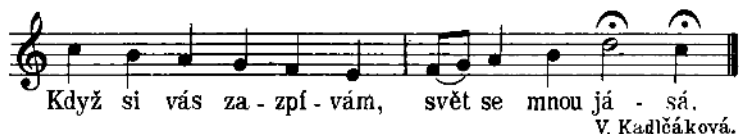
Škoda, přeškoda, že se v Čechách již tak nezpívá, jak se zpívalo. Již i západní Morava umlká, jen na východě dosud žijí zpěvná ústa slovenská.

Děti, písně národní jsou drahocenný odkaz vašich dědů, zpívejte je rády a často! Komu z vás přiroste k srdci česká píseň, tomu též otevrou se brány chrámu pravé české hudby Smetanovy a Dvořákovy, neboť oba tito tvůrci české hudby těžili z melodií rytmů lidových písní této nejbohatší studnice pravé krásy.

Ferdinand Sládek.

*) Fr. Čelakovský, Jan Kollár, Ludv. Kuba, K. Weis, Č. Holas a j.

Mírně.

V. Kadlčáková.

Zbožně.

Česká vánoční.

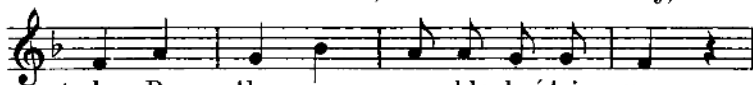

Živě.

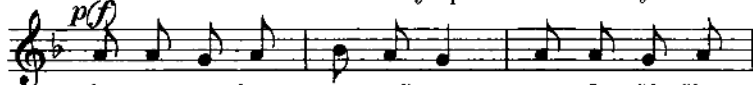
Moravská.

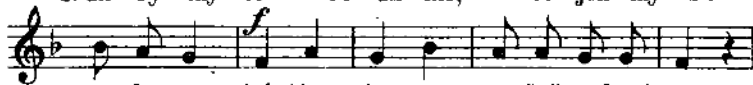
1. Ho - re, bra - tři, ho - re vstá - vej - me,
2. Ví - tá - me - tě, Je - ží - šku ma - lý,

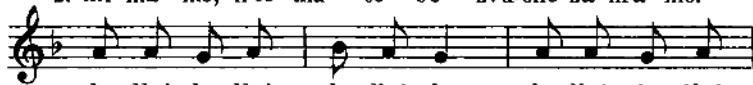
1. do Be - tle - ma ry - chle chvá - tej - me,
2. ne - se - me ti my pě - kné da - ry:

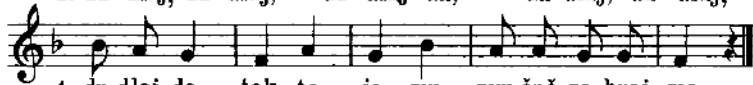
1. da - ry se - bou ve - změ - me a Je - ží - ška
2. da - ry my to - bě dá - me, co jen my sa -

1. po - zdravme, tak - to je - mu zvu - čně za - hraj - me:
2. mi má - me, kto - mu to - bě zvu - čně za - hrá - me.

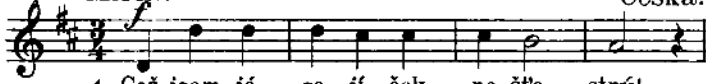
1. du - dlaj, du - dlaj, du - dlaj - da, du - dlaj, du - dlaj,
2. du - dlaj, du - dlaj, du - dlaj - da, du - dlaj, du - dlaj,

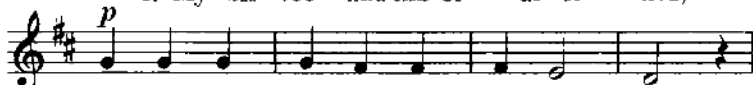
1. du - dlaj - da, tak - to je - mu zvu - čně za - hraj - me.
2. du - dlaj - da, kto - mu to - bě zvu - čně za - hrá - me:

Mírně.

Česká.

1. Což jsem já za - jí - ček ne - št'a - stný!
2. Se - dnu si v je - te - li na kra - ji,
3. My - sli - vec nad - chá - zí do - li - nou,

1. když vy - jde slu - ne - čko pře - krá - sný:
2. po - slou - chám, kde ti psi ha - fa - jí:
3. a za mnou sle - dnf - ci křo - vi - nou:

1. do po - le tá - hnu, bě - hy na - tá - hnu,
2. bě - ží - li ke mně, hr - kne to ve mně,
3. té - hdy už bi - je ho - dln - ka mo - je;

1. se - mo - tam se to - čím, sklí - čím se,
2. ho - nem zas do le - sa po - spí - chám,
3. my - sli - vce za - mě - ří, vy - stře - lí,

1. já to - ho my - sli - vce bo - jím se.
2. kam já se, u - bo - hý, po - dít mám.
3. do jde si pro mě, je ve - se - lý.

Na na - šem dvo - re - čku dě - de - ček hrál,

dě - de - ček hrál, a my jsme mě - li tam

ve - se - lý bál, ve - se - lý bál.

Do ko - la za ru - ce, do ko - le - čka,

já jsem se u - ho - dil do pa - le - čka, je - je!

Mírně. (*Moderato.*)

Moravská.

1. Te - če vo - da zja - vo - ra,
2. Nic se, syn - ku, ne - dí - vej,

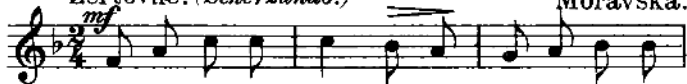
1. ša - fá - řo - vi do dvo - ra, ša - fář - ka ju
2. vem pu - tín - ku, vy - lí - vej. Já, co bych já

1. vy - lé - vá, sy - nek se na ňu dí - vá.
2. vy - lé - val, dyž sem ju ne - na - lé - val.

Žertovně. (*Scherzando.*)

Moravská.

Po - han - ky nám chy - bi - ly, ja - čme - ně ne -

zro - di - ly, má - lo je ze - má - ků,

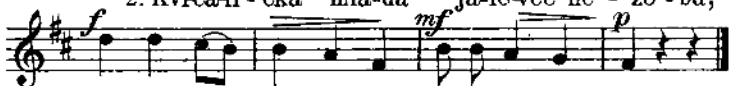
při - bu - de nám to - ho ro - ku že - brá - ků.

Mírně. (*Moderato.*)

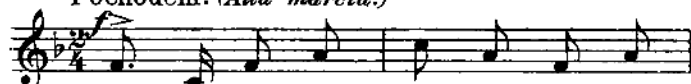
Česká.

1. Kví - ča - li - čka mla - dá ja - lo - ve - ček zo - bá,
2. Kví - ča - li - čka mla - dá ja - lo - vec ne - zo - bá,

1. chy - tí se, chy - tí se, už je chy - ce - na.
2. chy - tla se, chy - tla se, už je ztra - ce - na.

Pochodem. (*Alla marcia.*)

Za - hra-jem si na vo - já - ky,

a - le na ty če - ské, bu - de-me si

ko-man-do-vat v na - ší ře - či ves-ské.

tra la la la la la la la tra la la la la la la,

bu - de-me si ko-man-do-vat v na - ší ře - či ves-ské.

J. V. Sládek.

Rychle. (*Allegro.*)

Česká.

Sto - jí hru - ška v ší - řém po - li,

vrch se jí ze - le - ná; pod ní se pa - se

kůň vra-ný, dr - ží ho má mi - lá.

Vesele. (*Allegro.*)

Rád mám na-še domky, rád mám če-skou ves,
střem-cha nad ní vo-ní, kve-te u ní bez.

Zdlouha. (*Lento.*)

Když já si vzpo-me - nu
na va - še mo-zo - ly, sl-zy mě
po-le - jú, srd-ce mě za - bo - lí.

Vesele. (*Allegro.*)

Já ne-chci žá-dné-ho jen Honzu sa-mé-ho,
já ne-chci žá-dné-ho je-nom Hon - zu.

Čechy krásné.

Vroucně.

J. L. Zvonař.

1. Če - chy krá - sné, Če - chy mé! Du - še
 2. So - blo - hou a ne - be - sy, kde pře -
 3. Pán ten stvo - řil ta - ké vás, sla - vné
 4. A ten ná - rod pě - je rád, v žal - mech
 5. Pro - to, krá - sné Če - chy mé! Du - še

1. má se s tou - hou pne, kde ty va - še ho - ry
 2. mý - šlí na ple - sy an - děl svě - tlem o - dě -
 3. Če - chy, vla - sti krás, an - dě - la vám s ne - be
 4. však i tou - hu znát, by ten an - děl chrá - nil
 5. má se s tou - hou pne, kde ty va - še ho - ry

1. jsou, za - snou - be - ny so - blo - hou.
 2. ný k slá - vě Pá - ně stvo - ře - ný.
 3. dal, váš by ná - rod zpě - vu zval.
 4. Čech do sko - ná - ní svě - tů všech.
 5. jsou, za - snou - be - ny so - blo - hou.

Teče voda, teče.

Moravská.

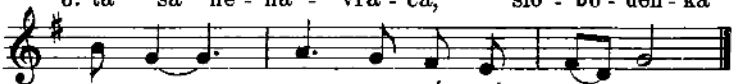
1. Te - če vo - da, te - če, cez Ve - le - cký
 2. Ne - hal si ma, ne - hal, do - bre ty vieš
 3. Do na - še - ho do - mu, pod na - še o -
 4. Vrat' sa, mi - lý, vrat' sa od Ky - su - ckej
 5. Skúr sa Sta - rá Tu - rá***) v ko - le - čko o -
 6. Už sa Sta - rá Tu - rá v ko - le - čko o -

1. ma - jír,*) ne - hal si ma, ne - hal,
 2. ko - mu, čo ty re - či no - sí
 3. kén - ka, čo som sa na - pla - kal,
 4. vo - dy! od - nie - sol's mi klú - čik
 5. bra - cá, slo - bo - दें - ka mo - ja,
 6. bra - cá, slo - bo - दें - ka mo - ja,

1. sta - ro - dáv - ný fra - jír, ne - hal si ma,
 2. do na - še - ho do - mu, čo ty re - či
 3. si - vá ho - lu - bien - ka, čo som sa na -
 4. od mo - jej slo - bo - dy, od - nie - sol's mi
 5. ta sa ne - na - vrá - tí, slo - bo - दें - ka
 6. ta sa ne - na - vra - cá, slo - bo - दें - ka

1. ne - hal, sta - ro - dáv - ný fra - jír.
 2. no - si do na - še - ho do - mu.
 3. pla - kal si - vá ho - lu - bien - ka.
 4. klú - čik od mo - jej slo - bo - dy.
 5. mo - ja ta sa ne - na - vrá - tí.
 6. mo - ja ta sa ne - na - vra - cá.

*)Oblíbená píseň pres. Masaryka.

**)majír = dvorec, Stará Turá = řeka na Slovensku.

Bude vojna.

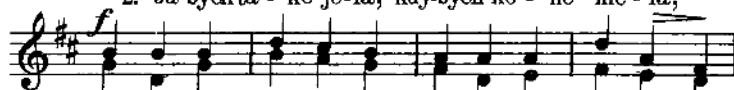
Živě.

Moravská.

1. Bu-de voj-na, bu-de, kdo pak na ni pů-jde?

2. Já bych ta - ké je-la, kdy-bych ko - ně mě - la,

1. a kdo má mi - lé - ho, so - bě u - při-mné-ho,

2. ko - ní - čka vra - né - ho, pě - kně se - dla - né - ho,

1. ten na - ří - kat bu - de, de.

2. se - dla bych na ně - ho, ho.

Husaři, husaři.

Rázně.

Česká.

1. Hu - sa - ří, hu - sa - ří,

2. Hu - sa - ří, hu - sa - ří,

3. Vy - ber si, Je - ní - čku,

4. Kte - ré - ho ji - né - ho,

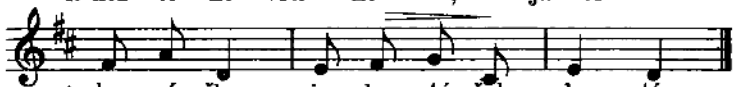

1. ma - lo - va - né dě - ti, se - dne na

2. pě - kně ko - ně má - te, já svá - mi

3. kte - rý se ti lí - bí, kte - rý tě

4. než to - ho vra - né - ho, já si ho

1. ko - ní - čka, ja - ko ptá - ček le - tí.

2. po - je - du, kte - ré - ho mi dá - te?

3. po - ne - se pod ze - le - né du - by.

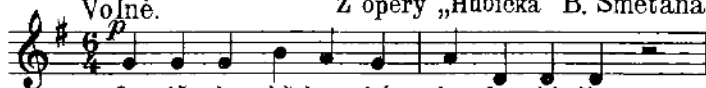
4. o - se - dlám a se - dnu na ně - ho.

Letěla bělounká holubička.

58

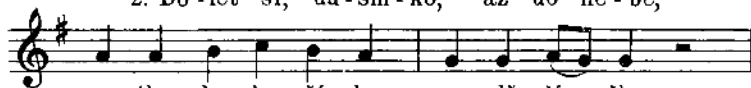
Volně.

Z opery „Hubička“ B. Smetana.

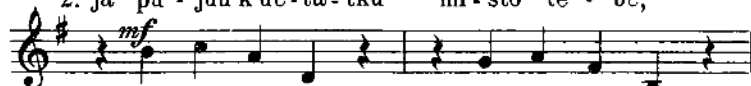
1. Le - tě - la bě - loun - ká ho - lu - bí - čka,

2. Do - leť si, du - šin - ko, až do ne - be,

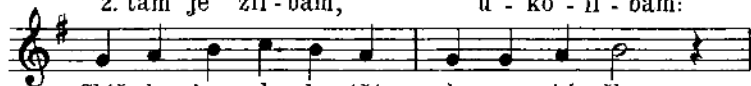
1. po - tka - la bo - ží - ho an - dě - lí - čka:

2. já pů - jdu k dě - řá - tku mí - sto te - be;

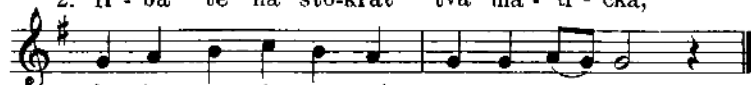
1. Du - še z tě - la, kam jsi chtě - la?

2. tam je zlí - bám, u - ko - lí - bám:

1. Chtě - la jsem do - le - tět do ne - bí - čka,

2. lí - bá tě na sto - krát tvá ma - ti - čka,

1. chtě - la jsem do - le - tět do ne - bí - čka.

2. lí - bá tě na sto - krát tvá ma - ti - čka.

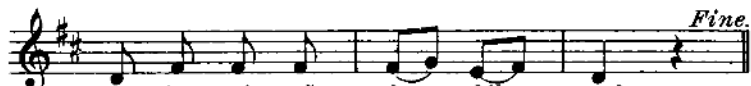
Kdyby mně to.

Pomału.

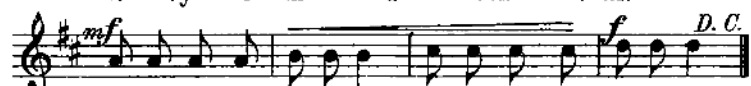
Česká.

Kdy - by mně to pán Bůh dal,

a - by si mě du - dák vzal.

Du - dy bych mu no - si - la, chle - ba bych mu pro - si - la;

Překrásné hvězdičky.

Zvolna.

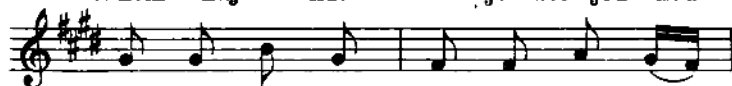
Česká.

1. Pře - krá - sné hvě - zdi - čky, jak jste vy
2. Mě - sí - čku vo - bla - cích, jak jsi ty
3. Vždy - cky mně ří - cá - val můj mi - lý
4. Vždy - cky mně ří - ka - la má zla - tá
5. Do po - le po - tá - hnu a v kr - va -
6. Ko - pa - li hro - be - ček v tom ze - le -

1. ma - li - čky! což jste vy mě
2. vy - so - ko! jak je má zla -
3. ta - tí - ček, že mně bu - de
4. ma - tí - čka, že mně bu - de
5. věm bo - ji je - ště jed - nou
6. něm háj - ku: je - ště jed - nou

1. tě - ší - va - ly, což jste vy mě
2. tá ma - měn - ka, jak je má zla -
3. pě - kně svěd - čit, že mně bu - de
4. pě - kně slu - šet, že mně bu - de
5. si vzpo - me - nu, je - ště jed - nou
6. mně po - zdrav - te, je - ště jed - nou

1. tě - ší - va - ly ty no - cí - ce - li - čky.
2. tá ma - měn - ka o - de mne da - le - ko.
3. pě - kně svěd - čit ten vra - ný ko - ní - ček.
4. pě - kně slu - šet po stra - ně ša - vli - čka.
5. si vzpo - me - nu na ma - měn - ku svo - ji.
6. mně po - zdrav - te mou zla - tou ma - měn - ku.

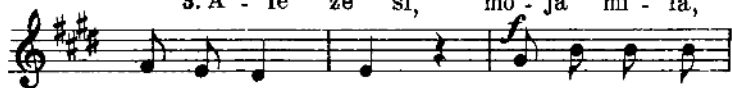
Vrt' sa, děvča.

Rychle.

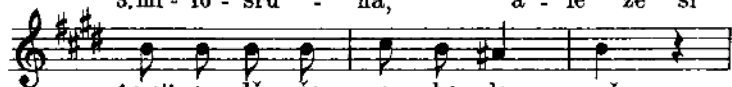
Moravská.

1. Vrt' sa, děv - ča, vrt' sa, děv - ča,
 2. Dy - by ne ťa, mo - ja mi - lá,
 3. A - le že si, mo - ja mi - lá,

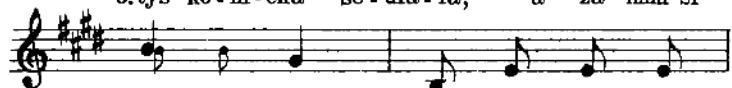
1. o - ko - lo mňa, vrt' sa, děv - ča,
 2. dy - by ne ťa, dy - by ne ťa,
 3. mi - lo - srd - ná, a - le že si

1. vrt' sa, děv - ča, o - ko - lo mňa,
 2. mo - ja mi - lá, dy - by ne ťa,
 3. mo - ja mi - lá, mi - lo - srd - ná,

1. u - dě - laj ko - le - čko, mo - ja ga - lá -
 2. by - li by ňa chy - ti - li, do Hra - diš - ča
 3. tys ko - ní - čka se - dla - la, a za mnú si

1. ne - čko, bu - deš mo - ja,
 2. od - ve - dli, za re - grú - ta,
 3. při - je - la, až do Br - ňa,

1. bu - deš mo - ja, bu - deš mo - ja.
 2. za re - grú - ta, za re - grú - ta.
 3. až do Br - na, až do Br - na.

Písň, dcery ducha mého.

1. Pí-sně, dce-ry du-cha mé-ho, plo-dy srd-ce
2. Jdě-te k há-jům, jdě-te k sa-dům, jdě-te k chyž-kám

1. slo-van-ské-ho, vás po-sí-lám do svě-ta,
2. jdě-te k hra-dům, za-pěj-te tam v po-ko-ře,

1. jdě-te, mi-lé, ti-ché dí-tky, sbí-rej-te si
2. a kde vám se py-šni zda-jí a před vá-mi

1. ci-tů kví-tky, ji-miž vlast je po-se-ta.
2. za-ví-ra-jí, za-pěj-te jim na dvo-ře.

Dívkám.

Česká.

Pochodem.

1. Ple - tla v ky - tku ro - zma - rý - nu,
 2. Po vo - děn - ce ne - hlu - bo - ké,
 3. Te - kla vo - da po - dle mly - na,

1. de - va - te - rý di - vný květ, há - ze - la ji
 2. kle - rá te - če v tu stra - nu: „Po - věz ty mně,
 3. do spla - vu se vy - li - la; a ta mi - lá

1. po vo - děn - ce, há - ze - la ji po vo -
 2. ro - zma - rýn - ko, po - věz ty mně, ro - zma -
 3. ro - zma - rý - na, a ta mi - lá ro - zma -

1. děn - ce, a - by plu - la v ši - rý svět.
 2. rýn - ko, kam až já se do - sta - nu“
 3. rý - na na ko - lo se chy - ti - la.

Povedají lidé.

Moravská.

Mírně.

1. Po - ve - da - jú lu - dé, že su ma - lo - va - ná,
 2. Ne - ma - jú ta - tí - ček to - li - kých to - la - rů,
 3. Ma - lo - val ně ma - lér z vy - so - ké - ho ně - ba,

1. že je domých lí-ček hej, bar-va ku-po - va - ná.
 2. a - by ku - po - va - li ej, domých lí-ček bar - vu.
 3. a dal ně bar - vi-ček ej, ko-lej by-lo tre - ba.

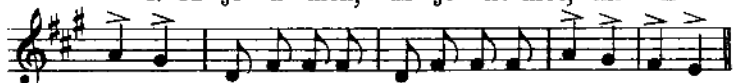
Bodaj by vás.

Rychle.

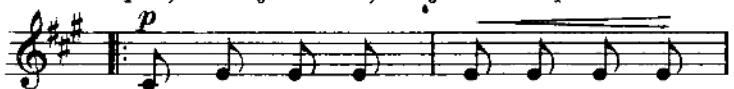
Moravská.

1. Bo-daj by vás, vy mlá-den-ci, čer - ti
 2. Co sa mam-ka tej-to no-ci na - trá -
 3. Už je a - meň, už je ko-niec, mi - lí

1. vza - li, keď ste vy mně na ten ta-nec ne-po-zva-li;
 2. pi - la, a - by sa vám, len ne-ja-ko za-vđa - či - la;
 3. chlap-ci, keď ja už raz, keď ja už raz po tom tan-ci:

1. ja by bo - la tan - co - va - la,
 2. spie - kla mú - ky na tri kor - ce,
 3. keď sa no - vý ta - nec str - hně,

1. aj na cim - bal nie - čo da - la,
 2. pre vás, chlap - ci, na ko - lá - če,
 3. pa - ma - tuj - te, chlap - ci, na mně,

1. a vás všet - kých po-boz-ka - la.
 2. len a - by - som tan-co-va - la.
 3. tre-bars bo - lo po pôl-no - ci.

Spi, mé zlaté!

Volně.

Ant. Dvořák.

1. Spi, mé zla - té, bou-be-la - té,
 2. Zla - té sní - čky do hla-vi - čky
 3. Spi, mé dí - tě, o-stře-ží tě

1. ma - lé dě - tá - tko; noc se
 2. ti dá Pán - bí - ček, pí - sně
 3. o - či ma - tí - čky. V líc tvou

1. te - mná kva-pem blí - ží, spá - nek
 2. to - bě má - ti pě - je, o - knem
 3. sma - vou te - be zlí - bá, v krá - sný

1. ví - čka ma - lá — tí - ží,
 2. na tě jen se — smě - je
 3. spá - nek u - ko - lí - bá,

1. spi, — mé pou - pá - tko.
 2. ja - sný mě - sí - ček.
 3. spi, — můj ma - li - čký.

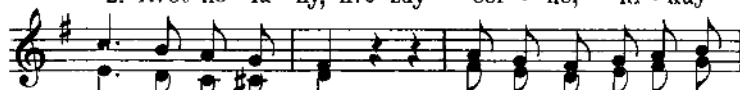
Zasviť mi ty slunko zlaté.

Volně.

A. Jelen.

1. Za-sviť mi ty slun-ko zla - té, na - po -
 2. Květ-né lu - hy, hvo-zdy čer - né, ni - kdy

1. sle - dní z vla-sti krok, za-hřej v pr-sou ci - ty
 2. vás již ne-spa - třím, ni - kdy víc svébra-try

1. sva - té, u - suš vo-čích sl - zí tok.
 2. vě - rné, vě - rné dru - hy ne - u - zřím.

1. Ne - za - zlí mi, dra - há má - ti,
 2. Če - ský hla - hol, če - ské zpě - vy

1. po - že - hná - ní své mi dej,
 2. ne - bu - du víc v du - ši ssát,

1. ač ti mu - sím s Bo - hem dá - ti,
 2. tou - žit bu - du bez ú - le - vy,

1. za sy - na mne vždy - cky měj.
 2. vei - zi - ně pro vlast svou lkát.

D. C. al

Pásol Jano tri voly.

Slovenská.

1. Pá - sol Ja - no tri vo - ly u há - ja,
2. Pri - šli naň ho haj - ní - ci, u há - ja,
3. Daj nám, Ja - no, ha - le - nu, u há - ja,
4. Já vám ha - le - nu ne - dám, u há - ja,
5. Tak s Ja - no - škem je - dna - li, u há - ja,
6. Le - ží Ja - no za - bi - tý, u há - ja,

1. pá - sol Ja - no tri vo - ly u há - ja;
2. pri - šli naň ho haj - ní - ci, u há - ja;
3. daj nám, Ja - no, ha - le - nu, u há - ja;
4. já vám ha - le - nu ne - dám, u há - ja;
5. tak s Ja - no - škem je - dna - li, u há - ja;
6. le - ží Ja - no za - bi - tý, u há - ja;

1. pá - sol Ja - no tri vo - ly na - ze - le nej ja - te - ly,
2. pri - šli naň ho baj - ní - ci, ti u - her - ští zboj - ní - ci,
3. daj nám, Ja - no, ha - le - nu, pre - pa - sol's nám ja - te - lu,
4. já vám ha - le - nu ne - dám, já sa svá - ma po - jed - nám,
5. tak s Ja - no - škem je - dna - li, až Ja - no - ška za - bi - li,
6. le - ží Ja - no za - bi - tý, roz - ma - rý - nou při - kry - tý,

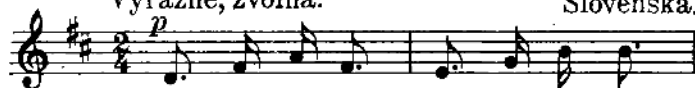

1. na ze - le - ném ú - ho - ru, u há - ja.
2. ti u - her - ští zboj - ní - ci, u há - ja.
3. pre - pa - sol's nám ja - te - lu, u há - ja.
4. já sa svá - ma po - jed - nám, u há - ja.
5. až Ja - no - ška za - bi - li, u há - ja.
6. roz - ma - rý - nou při - kry - tý, u há - ja.

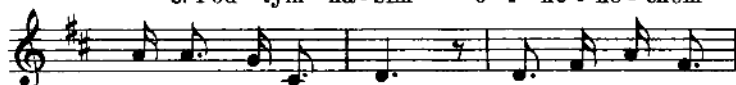
Pod tým naším okenečkom.

Výrazně, zvolna.

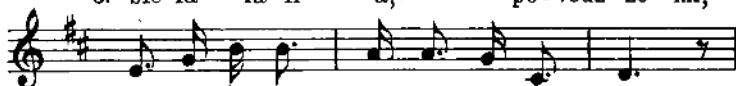
Slovenská.

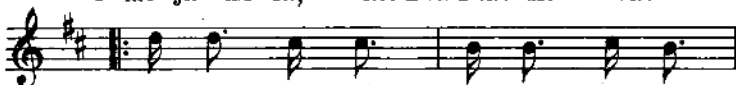
1. Pod tým na-ším o - ke - ne - čkom
 2. Pod tým na-ším o - ke - ne - čkom
 3. Pod tým na-ším o - ke - ne - čkom

1. bý - va vel-ký mráz, a v tej na-šej
 2. z bie-lej ru-že kvet, po-vedz že mi,
 3. bie-la la-ll - a,*^o po-vedz že mi,

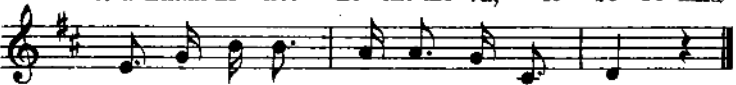
1. stu - de - ne - čke nie - to vo - dy zas,
 2. mo - ja mi - lá, čo ťa mr - zí svet?
 3. mo - ja mi - lá, kto k vám cho - die - vá?

1. ve - zmem si já se - ke - re - čku,
 2. A mňa svet ten nič ne - mr - zí,
 3. A k nám ni - kto ne - cho - die - va

1. pre - ru - bem tu stu - de - ne - čku, a v tej na-šej
 2. a mňa svet ten nič ne - mr - zí, len mňa mo - je
 3. a knám ni - kto ne - cho - die - va, le - bo se mňa

1. stu - de - ne - čke bu - de vo - da zas.
 2. srd - ce bo - lí, pla - ka - la bych hned.
 3. ka - ždý bo - jí, že som chu - dob - ná.

mf *zadržovatí*

lej - ší z ja - ra: ve - zme si ber - li - čku,

p *a tempo*

se - dne si vslu - ní - čku, my - slí si: „Kýž jsem mlad -

mf

ší, ach, což bych by - la rad - ší!“

Vyletěl holoubek.

Volně.

Česká.

p

1. Vy - le - těl ho - lou - bek,
2. Vy - le - těl, za - hou - kal,
3. Za ním ho - lu - bi - čka,
4. Sa - me - ček u - le - těl,
5. Za je - tel, za le - sy,

mf *p*

1. vy - le - těl ho - lou - bek na ze -
2. vy - le - těl, za - hou - kal, až se
3. za ním ho - lu - bi - čka, hle - da -
4. sa - me - ček u - le - těl, za ten
5. za je - tel, za le - sy: „Ho - loub -

f *p*

1. le - ný dou - bek, na ze - le - ný dou - bek.
2. dub za - hou - pal, až se dub za - hou - pal.
3. la sa - me - čka, hle - da - la sa - me - čka.
4. pan - skej je - tel, za ten pan - skej je - tel.
5. ku můj! kde jsi? ho - loub - ku můj! kde jsi?“

Ach padá, padá.

Zvolna.

Česká.

1. Ach, pa - dá, pa - dá ro - si - čka,
2. Ach, pa - dá, pa - dá na po - řád,

1. spa - ly by mo - je o - či - čka, spa - ly by mo - je
2. zka - žte po - zdra - ve - ní na sto - krát, zka - žte po - zdra - ve - ní

1. spa - ly by tvo - je, spa - ly by o - ny o - bo - je.
2. mé - mu po - tě - še - ní, že už ho mu - sím za - ne - chat.

Sivá holubičko.

Mírně.

Česká.

1. Si - vá ho - lu - bi - čko, kdes by - la,
2. Ztra - ti - la jsem já ho na po - li,
3. Na - lí - čím já na tvé pe - ří klas,

1. si - vá ho - lu - bi - čko, kdes by - la,
2. ztra - ti - la jsem já ho na po - li,
3. na - lí - čím já na tvé pe - ří klas,

1. kdes ty svo - je po - pe - la - vé pe - ří,
2. a to to - bě, můj zla - tý sy - ne - čku,
3. a - bys ty k nám, si - vá ho - lu - bi - čko,

1. kdes ty svo - je po - pe - la - vé pe - ří ztra - ti - la,
2. a to to - bě, můj zla - tý sy - ne - čku, na vzdo - ry,
3. a - bys ty k nám, si - vá ho - lu - bi - čko, při - šla zas,

1. kdes ty svo - je po - pe - la - vé pe - ří,
2. a to to - bě, můj zla - tý sy - ne - čku,
3. a - bys ty k nám, si - vá ho - lu - bi - čko,

1. kdes ty svo - je , po - pe - la - vé pe - ří ztra - ti - la?
2. a to to - bě; můj zla - tý sy - ne - čku na vzdo - ry.
3. a - bys ty k nám, si - vá ho - lu - vi - čko, při - šla zas.

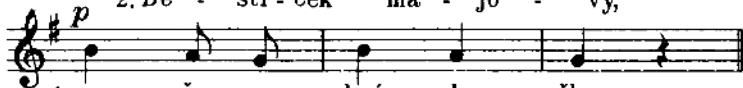
Kolem do kolečka.

Zvolna.

Moravská.

1. Ko - lem do ko - le - čka
2. De - ští - ček má - jo - v ý,

1. na - še za - hrá - de - čka,
2. dej nám ho Bůh mi - lý,

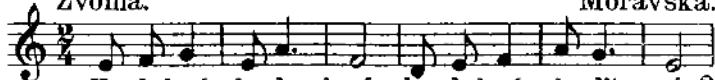

1. a - by nám Pán Bůh dal ti - ché - ho de - ští - čka.
2. a - by nám na - ro - stl chle - bí - ček na ze - mi.

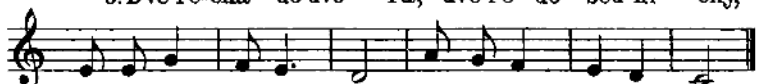
Kady k vám.

Zvolna.

Moravská.

1. Ka-dy k vám, ka-dy k vám, ka-dy k vám cho-dit mám?
2. O-be-jdi, sy-ne - čku, o-be-jdi do ko - la,
3. Dvé-re-čka do dvo - ra, dvě-ře do sed-ni - čky,

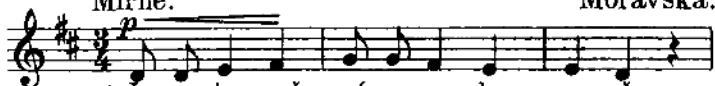

1. O-kna ma - lé má - te, dvór-ka za - ty-ká - te.
2. tam sa ti o-te - vrú dvě-re-čka do dvo - ra.
3. ne-vy-smí - vaj-te se chu-dob-né děv-či - čky.

Jenom ty mně.

Mírně.

Moravská.

1. Je-nom ty mně, má pa-nen-ko, po-věz,
2. Ze-le-nej se, tra-věn-ko ze - le - ná,

1. kam ty rá - no na tra-věn - ku pů - jdeš?
2. roz - lí - vej se, - vo-děn-ko stu - de - ná!

1. A já pů - jdu, pů - jdu, pů - jdu do há - jí-čka,
2. Roz-lí - vej se, roz-lí-vej, po hlad-kém ka - me-ní,

1. ze - le - ná se tam pě - kná tra - vi - čka.
2. na-sta-lo mně s te-bou roz - lou - če - ní.

Maličká.

Pomalú.

Horácký tanec.

1. Ma - li - čká su, hu - sy pa - su.
 2. Tře - ba su já ma - lu - šen - ka,
 3. Tře - ba su já jen ma - li - čká,

1. Tan - co - va - la bych já, až sa tře - su,
 2. pře - ci mně má rá - da má ma - měn - ka,
 3. ta - tí - čko - va su já ho - lu - bi - čka,

1. tan - co - va - la bych já, až sa tře - su.
 2. pře - ci mně má rá - da má ma - měn - ka.
 3. ta - tí - čko - va su já ho - lu - bi - čka.

Dvojice v kruhu čelem k sobě; prsty drží cípy sukničků. V 1. taktu přísunný krok v pravo spojený se čtvrtobratem. Hlavu obrátí v levo a stále si hledí do očí. Ve 2. taktu mírně hlavou ukloní. 3 a 4 takt totéž v opačnou stranu. Krok i čtvrtobrat v levo, obličej v pravo. Nyní podají si obě ruce; pravé zdvihnou, levé skloní a podvinou se pod ně 4 kroky na místě dvakrát kolem své osy. Vnitřní v pravo vzad, krok = $\frac{1}{2}$ obrát na místě.

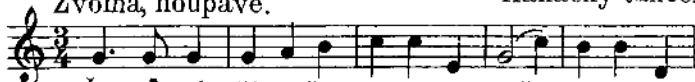
V 7. a 8. taktu trojdup na místě. Takt 9 - 12 = 5 - 8, ale v levo... Místo posunování tančí se také v 5. a 6. taktu zátočka 4 pokluskovými kroky. Pravici položí na levý bok své dvojenky, levé ruce zabočí. Vykročí levou nohou. V 7. a 8. taktu od sebe odskočí, dají ruce v bok a 3 krát zadupají. 9 - 12 takt totéž v levo.

Šáteček.

74

Zvolna, houpavě.

Hanácký tanec.

1. Čer-vě - ný šá - te - čku, ko - lem se toč, ko - lem se
2. Jen se mně, má mi - lá, do - bře cho - vej, do - bře cho -
3. Já se ti, můj mi - lý, do - bře cho - vám, do - bře cho -
4. Když jsem si v po - to - ce ru - ce mý - la, ru - ce my -

1. toč, ko - lem se toč. Má mi - lá se hně - vá,
2. vej, do - bře cho - vej, kou - pím ti šá - te - ček
3. vám, do - bře cho - vám, dal jsi mi pr - stý - nek,
4. la, ru - ce my - la, tak jsem ho do vo - dy

1. já ne - vím proč, já ne - vím, proč, já ne - vím proč.
2. vy - ší - va - nej, vy - ší - va - nej, vy - ší - va - nej.
3. už ho ne - mám, už ho ne - mám, už ho ne - mám.
4. u - pu - sti - la, u - pu - sti - la, u - pu - sti - la.

Tra la la la la la la la la la la la la.

Dvojice v kruhu, čelem proti sobě. Ruce spojí 2 rovnoběžnými šátečky. V 1.-16. taktu tančí dvojice vždy 1 krok valčíkový v pravo, pak v levo (*polle šohaje*). Při každém kroku $\frac{1}{4}$ obrat stranou. Paže spojené šátečky obloukem komíhají v tu stranu, kam se koná krok. 1. krok hochů v pravo, děvčete v levo. V 17. taktu dupnou a podvinou se pod šátečky v pravo. Šátky zůstávají stejně daleko od sebe a vyhoupnou se oba najednou. V 18. taktu 1 přísuný krok v pravo, v 19. v levo, ve 20. v pravo. V taktu 21. podvine se dvojice pod šátečky v levo; ve 22. taktu krok přísuný v levo, ve 23. v pravo, ve 24. v levo. Posledních 8 taktů se opakuje.

KYTICE POCHODOVÁ.

Ráz, dva ku předu.

Musical score for 'Ráz, dva ku předu'. The score consists of five staves of music in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on the upper staff, and the accompaniment is on the lower staff. The lyrics are written below the notes.

Ráz, dva, ku pře-du na po-chod se,
 bra-tři, dej-me, ráz, dva, ku pře-du
 pev-ným kro-kem dál. Na rtech pí-seň,
 ja-sné zra-ky, ať je slun-ce, ať jsou mra-ky,
 ráz, dva, ku pře-du, pev-ným kro-kem dál.

Ta mútěnská silnica.

Musical score for 'Ta mútěnská silnica'. The score consists of three staves of music in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on the upper staff, and the accompaniment is on the lower staff. The lyrics are written below the notes. The first staff begins with a dynamic marking of *mf*.

1. Ta mú-těn-ská sil-ni-ca je ve-li-ce
 2. To ne-by-li Fran-cú-zi, ja, to by-li
 1. ú-zká, a po ní ma-ší-ru-je pě-cho-ta fran-
 2. Ru-si, o-ni le-tí do U-her, jak di-vo-ké
 1. cú-zká, ja, pě-cho-ta fran-cú-zká.
 2. hu-sy, ja, jak di-vo-ké hu-sy.

Cez zelené žitečko.

Slovenská.

1. Cez ze - le - né ži - te - čko vo - da te -
2. Aj čo by mi re - knu - la šo - ha - jo -
3. A keď som to vše - tko pre - pil ne - bo - jím
4. A mal som ja ko - ní - čka s bí - lú li -
5. Pres vo - di - čku stu - de - nú, pres há - jí -

1. če, cez ze - le - né ži - te - čko
2. vi, aj, čo by mi re - knu - la
3. sa, a keď som to vše - tko pre - pil
4. skú, a mal som ja ko - ní - čka
5. ček, pres vo - di - čku stu - de - nú,

1. vo - da te - če, aj, čo mi má mi - lá,
2. šo - ha - jo - vi; pre - pil som ži - te - čko,
3. ne - bo - jím sa; na voj - nu ver - bu - jú
4. s bí - lú li - skú; kte - rý mňa no - sí - val,
5. pres há - jí - ček; ne - je - dnú, ne - dva - krát,

1. ho - lu - bĕn - ka si - vá, čo mi re - kne.
2. aj o - ves ze - le - ný. na ko - re - ni.
3. na voj - nú, ver - bu - jú, zver - bu - jem sa.
4. kte - rý mňa no - sí - vál. pres vo - di - čku.
5. po - de mnú za - re - chtal mŕj ko - ní - ček.

Ten chlumecký zámek.

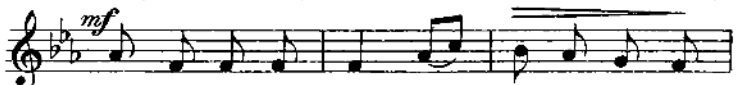
Česká.

1. Ten chlu - me - cký zá - mek je za le -
2. Když vza - li, ať vza - li, já tam pů -
3. Ša - vli - čka brou - še - ná na dvě stra -
4. Můj ko - ní - ček vra - ný pě - kně ská -
5. Ne - plač, ne - na - ří - kej, že pryč pů -

1. sem, ten chlu - me - cký zá - mek je za le - sem,
2. jdu, když vza - li, ať vza - li, já tam pů - jdu,
3. ny, ša - vli - čka brou - še - ná na dvě stra - ny,
4. če, můj ko - ní - ček vra - ný pě - kně ská - če,
5. jdu, ne - plač, ne - na - ří - kej, že pryč pů - jdu,

1. vza - li mě na voj - nu, ne - vě - děl jsem,
2. se svo - jí ša - vli - čkou bít se bu - du,
3. po - ne - se mne od vás ko - ník vra - ný,
4. a - le má ma - měn - ka tu - ze plá - če,
5. však já na tě ta - ky my - slit bu - du,

1. vza - li mě na voj - nu ne - vě - děl jsem.
2. se svo - jí ša - vli - čkou bít se bu - du.
3. po - ne - se mne od vás ko - ník vra - ný.
4. a - le má ma - měn - ka tu - ze plá - če.
5. však já na tě ta - ky my - slit bu - du.

Bl. Křížková.

Spějme dál.

1. Spěj-me dál, sta - tně dál za so -
 2. Bra - tři výš, stá - le výš smě - lým
 3. Pa - že tuž, vla - sti služ, zní nám

1. kol - ským pra - po - rem, do - kud boj ne - u -
 2. le - tem slun - ci vstříc, nad - še - ním si - lou
 3. v ce - stu řa - du let, s he - stem tím, nad - še -

1. stál, v pou - tech ú - pí ro - dná zem, do - kud
 2. lví spě - ji bor - ců na ti - síc, si - lou
 3. ním ří - tí - me se mu - žně v před, v pě - sti

1. boj ko - lem zní, ka - ždý na svém mí - stě bud', a kdo
 2. lví ka - ždý v nás v bo - ji o - br - ně - ný stájl Věr - nou
 3. zbraň, v o - ku žár, v ží - lách ot - ců vře - lou krev, nad ná -

1. se o - dro - dí če - pe - lem v tu zrá - dnou hruď!
 2. stráž vla - sti máš, So - kol tří - má pra - por tvůj.
 3. mi pra - por vlá v ru - dem po - li bí - lý lev.

Hej, Sokolíci.

1. Hej, So - ko - lí - ci, mu - žně v před, tu
2. Hu - rá, jen chu - tě do sko - ku, pak
3. Ted' v pé - stech čin - ky dr - žme jen, než
4. Ba tu - žme, tu - žme, tu - žme se; jen

1. pra - por náš, tu sí - ly střed, tu tá - bor čes - kých
2. ta - mo v buj - ném ú - to - ku, kde cíl nám ky - ne
3. kdy za - svít - ne či - nů den, tu stat - ně k dí - lu,
4. vlast - ní sí - la po - vzne - se, jen to nás vprav - dě

1. bra - tří! Nuž, aj - ta vzhů - ru by - strýhled a
2. bra - tří! A byť i ce - sta da - le - ká, tot'
3. bra - tří! Tu ni - kdo ne - věř ná - ho - dě, jen
4. sbra - tří! Jen před tou ztr - ne mdlo - by zrak, a

1. smě - lý vol - ný buď náš let, vždyť na nás ná - rod
2. So - ko - lí - ky ne - le - ká, vždyť na nás ná - rod
3. svor - nou my - slí k svo - bo - dě, vždyť na nás ná - rod
4. ne - ztr - ne - li, nu - že pak, ať na nás ná - rod

1. pa - tří,
 2. pa - tří,
 3. pa - tří,
 4. pa - tří,
- vždyť na nás ná - rod pa - tří.

Pri trenčianskej bráne.

1. Pri trenčianskej brá - ne sto - ja ko - ne vra - né,
2. Keď na ne se - da - li, na Bo - ha vo - la - li:
3. Bo - že nám po - má - haj, aj Pan - na Ma - ri - a,
4. Pri trenčian - skej brá - ne sto - ja diev - ky švár - ne:
5. „My vás ne - pu - stí - me, juž je všetko dar - mo,

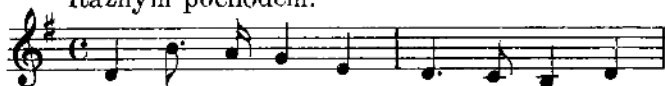
1. vy - se - da - jú chlap - ci, vy - se - da - jú
2. Bo - že nám po - má - haj, Bo - že nám po -
3. a - by bo - la na - ša, a - by bo - la
4. „pu - stí - te nás ňú - ter, pu - stí - te nás
5. juž va - ši bra - to - vé, juž va - ši bra -

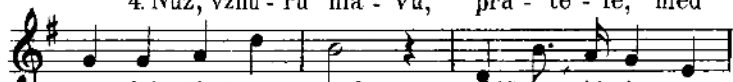
1. chlap - ci, vy - se - da - jú na ne.
2. má - haj v na - šom bo - jo - va - ní!
3. na - ša slo - ven - ská kra - ji - na!
4. ňú - ter, my tu bra - tov má - me.“
5. to - vé v Ko - már - ne sú dáv - no.“

Hymna českých legií ve Francii.

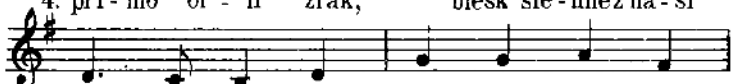
Rázným pochodem.

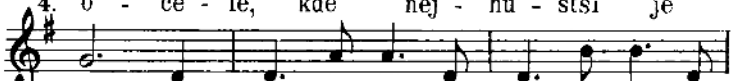
1. Po - cho - dně hně - vu ne - se - me a
 2. Tam vdá - li v han - bě sto - pe - na je
 3. Kdo o - trok je, ať hy - ne dál, však
 4. Nuž, vzhů - ru hla - vu, pře - te - lé, hled'

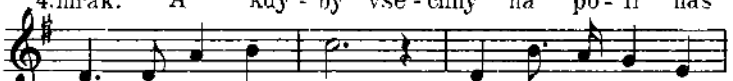
1. v sr - dci střel - ný prach, v nějž ru - dý pla - men
 2. sva - tá na - še zem, krev ce - stu na - ši
 3. zti - cha mu - sí být, my za - šla - pa - ný
 4. pří - mo or - lí zrak, blesk šle - hnez na - ši

1. vr - hne - me a rá - zem zhy - ne
 2. zna - me - ná, my bez bá - zně dál
 3. i - de - ál, na vla - stní zve - dnem
 4. o - ce - le, kde nej - hu - stší je

1. strach. Pěsť na - še ja - ko z o - ce - le a
 2. jdem. Z těch ru - dých kr - ve krů - pě - jí svo -
 3. štít; nás žá - dná o - běť' ne - le - ká, my
 4. mrak. A kdy - by vše - chny na po - li nás

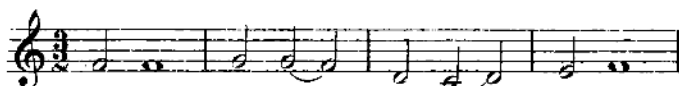

1. pom - stou pla - ne zrak, jen bij - me, pal - me
 2. bo - dy vzro - ste květ, kdo sná - mi jí - ti
 3. ví - me kde náš cíl, pěsť na - še si jej
 4. ku - le zko - si - ly pak je - nom od - kaz

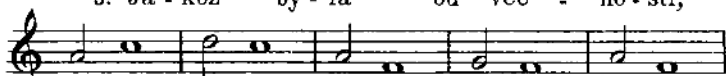

1. ve - se - le, kde nej - hu - stší je mrak.
 2. ne - chtě - jí, nám bu - dou zá - vi - dět.
 3. vy - se - ká i kdy - by v pe - kle byl.
 4. so - ko - lí jsme věr - ně pl - ni - li.

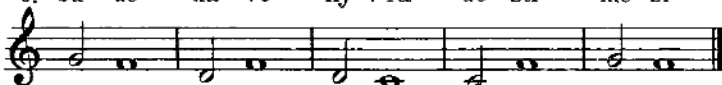
Píseň Husova.*)

1. Je - zu Kri - ste, ště - drý kně - že
 2. Chvá - la bo - hu, ot - ci, sy - nu
 3. Ja - kož by - la od věč - no - sti,

1. s not - cem, du - chem je - den bo - že, tvo - je
 2. mi - lé - mu, sva - té - mu du - chu, vše je -
 3. bu - de na vě - ky v ra - do - sti me - zi

1. ště - drost na - šě zbo - žie z tvé mi - lo - sti.
 2. dno - mu ho - spo - di - nu v té mi - lo - sti.
 3. ná - mi bez ra - do - sti z tvé mi - lo - sti.

*) Tato píseňka jest složena ke cti a k chvále boží od mistra Jana, svatě paměti mistra Husi i ke cti všie říši nebeské.

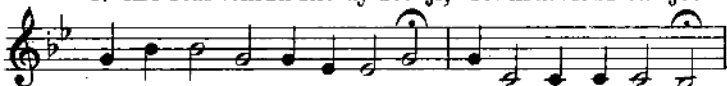
Kdož jste boží bojovníci.

CHORÁL.

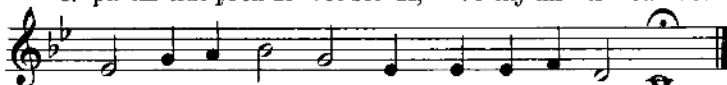
Jan Žižka z Trocnova.

1. Kdož jste bo - ží bo - jo - vni - ci, a zá - ko - na je - ho,
 2. Tenť Pán ve - lí se ne - bá - ti, zá - hu - bcí tě - le - sných;
 3. Kri - stus vám za ško - dy sto - jí, sto - krát víc sli - bu - je:

1. pro - stež od Bo - ha po - mo - ci a dou - fej - tež v ně - ho,
 2. ve - líť i ži - vot ztra - ti - ti pro lá - sku bliž - ních svých.
 3. pa - kli kdo proň ži - vot slo - ží, vě - čný mí - ti bu - de:

1. že ko - ne - čně s ním vždy - cky zví - tě - zí - te.
 2. Pro - tož po - sil - ňte zmu - ži - le sr - dcí svých.
 3. bla - ze ka - ždé - mu, kdo na prav - dě se - jde.

Píseň práce.

Josef Scheu.

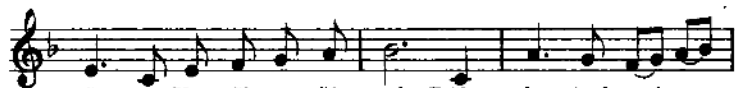
Rázně.

1. Ó za-vzni pí-sni vzne-še-ná, o prá-ci, kte-rá
2. Když po-do-bal se zví-ře-ti a by-dlel v skalním
3. Když v pra-le-su pak ve hloubce klad zá-klad k první
4. Když le-sy v po-le zdě-lá-val, pů - dů k za-hra-dám
5. Ta prá-ce ma-tka po-kro-ku a s ní ar-má-da.

1. vro - ze - ná pří - ro - dou lid - stva jest, a
2. dou - pě - ti, po stro - mechu - sel lézt: kdo
3. cha - loup - ce by zi - mu spíš moh' snést? Kdo
4. hle - dá - val by hoj - ně mo - hly kvést: kdo
5. o - tro - ků, há - je - jí svo - jí čest. Zá -

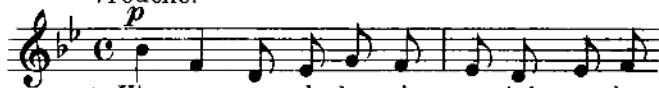
1. vše, co člo - věk u - ží - vá. Z šle - che - tné prá-ce
2. zho - to - vil mu pro - ní zbroj? Šle - che - tné prá-ce
3. po - sky - tnuł mu vý - ho - dy? Jen prá - ce je - ho
4. vy - ro - bil mu pr - vní pluh? Byl to jen prá - ce
5. sa - da na - še na svě - tě po šta - stném bo - ji

1. vy - plý - vá, bud' prá - ci čest, bud' prá - ci čest!
2. byl to zbroj! Bud' prá - ci čest, bud' prá - ci čest!
3. vý - plo - dy! Bud' prá - ci čest, bud' prá - ci čest!
4. tvůr - čí duch! Bud' prá - ci čest, bud' prá - ci čest!
5. roz - kve - te. Bud' prá - ci čest, bud' prá - ci čest!

Slovenská.

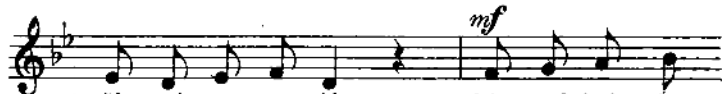
Vroucně.

1. Kto za pra-vdu ho-ri v sva-tej o-be-
 2. Keď za hr-mia de-lá, o-rol ra-ve-
 3. Kto si sto-jí v slo-vu čo prjam shr-kne

1. ti, kto za lud-stva prá-va
 2. je, za svo-bo-du mi-lu
 3. svet, ko-mu nad sta-to-čnosť

1. ži-vot po-sve-tí; kto nad kriv-dou
 2. kto krv vy-le-je, pred o-hní-vým
 3. ven-ca v ne-bi niet, ko-ho dar ne-

1. bied-nych sl-zu vy-ro-ní:
 2. dra-kom kto vlast' za-clo-ní:
 3. sve-die, hro-zba ne-sklo-ní:

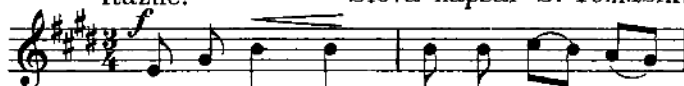

- 1.-3. to-mu mo-ja pie-seň slá-vou za-zvo-ní.

Hej, Slované.

Rázně.

Slova napsal S. Tomašík.

1. Hej, Slo - va - né je - ště na - še__
 2. Ja - zy - ka dar, svě - řil nám Bůh,
 3. Ne - chať ta - ké se nad ná - mi

1. slo - van - ská řeč ži - je, do - kud na - še
 2. Bůh náš hro - mo - vlád - ný, ne - smí nám jej
 3. hro - zná bou - ře vzne - se, ská - la pu - ká,

1. věr - né srd - ce pro náš ná - rod bi - je:
 2. te - dy vyr - vat na tom svě - tě žád - ný!
 3. dub se lá - me ze - mě at' se tře - se.

1. ži - je, ži - je duch slovan - ský, bu - de žít na
 2. I ne - chať je ko - lik li - dí, to - lik čer - tů
 3. My sto - jí - me stá - le pe - vně, ja - ko stě - ny

1. vě - ky, hrom a pe - klo, mar - né va - še
 2. v svě - tě, Bůh je sná - mi, kdopro - ti nám
 3. hrad - né: Čer - ná zem po - hl - tí to - ho,

1. pro - ti nám jsou vzte - ky, pro - ti nám jsou vzte - ky!
 2. to - ho Pe - run sme - te, to - ho Pe - run sme - te!
 3. kdo odstou - pí zrád - ně, kdo odstou - pí zrád - ně!

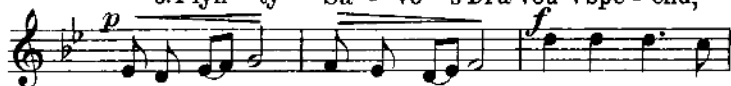
Hymna chorvatská.

Slova napsal A. Mihanovič,
skladatel neznámý.

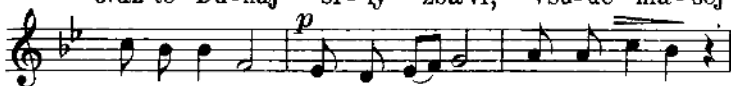
Slavně.

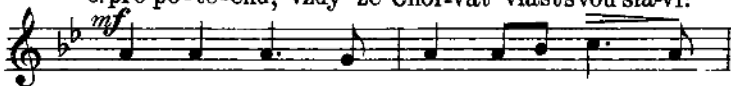
1. Na - še krá - sná do - mo - vi - no,
2. Bou - ří bo - ra, ml - hy strá - sá,
3. Plyň ty Sá - vo s Drá - vou vspě - chu,

1. ty ju - ná - cká ze - mě mi - lá, sta - ré slá - vy
2. zo - ra vstá - vá, tma když mi - ne, žal se ztrá - cí,
3. až tě Du - naj sí - ly zba - ví, všu - de hlá - sej

1. dě - do - vi - no, kéž bys ve - zdy ctě - na by - la!
2. ra - dost já - sá, ne - při - tel že zbi - tý hy - ne.
3. pro po - tě - chu, vždy že Chor - vat vlast svou sla - ví:

1. Mi - lá nám jsi v slá - vě, ha - ně,
2. Roz - ve - sel se, smut - ná má - ti,
3. do - kud na něj slun - ce sví - tí,

1. mi - lá jsi nám ty je - di - ná, mi - lé nám jsou
2. ač ti pa - dlo mno - ho sy - nů, jak ju - ná - cí,
3. do - kud bo - ra v du - by bi - je, do - kud smrt mu

1. tvo - je plá - ně, mi - lá i tvá hor - na - ti - na.
2. jak Chor - va - ti li - li krev za do - mo - vi - nu.
3. ne - rve ži - tí, do - kud v tě - le srd - ce ži - je.

Přeložil Jan Novák.

Hymna francouzská.

Marseillaisa.

Slova i hudbu napsal Rouget de l'Isle.

Allegro moderato.

1792.

Aj, vzhů-ru, dě-ti vla-sti, vzhů-ru, již za-pla-
 nul nám slá-vy den. Kr-ví skro-pe-ný pra-por
 vra-hů pro-ti nám už vlá po-zdvi-žen, pro-ti
 nám už vlá po-zdvi-žen. A ja-ko bou-ře z mra-ku
 stí-nů hřmí jich tá-bo-rem ryk a zpěv, již
 jdou, by pro-lé-va-li krev va-šich sou-dru-hů, va-šich
 sy-nů. Jen rá-zně, ob-ča-né, jen
 v zá-pas ve zbro-ji, jen dál, jen dál,
 zlých škůd-ců krev ať pů-du na-po-jí!

OBSAH DÍLU I.

	Str.
1. Adámku náš	10
2. A já pořád	12
3. Dej Bůh štěstí	11
4. Dejme my se	10
5. Hrách a kroupy	13
6. Hrály strunky	18
7. Já mám koně	14
8. Jede, jede	12
9. Kde domov můj?	2
10. Když jsem sloužil	16
11. Když začne skřivánek	14
12. Kolem do kolečka	15
13. Mysliveček	9
14. Nad Tatrou	3
15. Na tom pražském mostě	16
16. Nechoď tam	9
17. Ovčáci	15
18. Pojďte chlapi k nám	11
19. Povídám, povídám	17
20. Říkadla	4

OBSAH DÍLU II.

	Str.
1. Černé oči	31
2. Červená modrá fiala	37
3. Čí jsou to koně	28
4. Čtvrtého července	43
5. Dobrú noc	26
6. Haj, husičky	38
7. Chodíval k nám	32
8. Kačena divoká	39
9. Když jsem já ty koně pásal	35
10. Keď pomaširujem	41
11. Ku předu, ku předu	45
12. Louka široká	30
13. Lví silou	44
14. Májový deštiček	37
15. Měla jsem milého	40
16. Mi zlatí rodiče	30
17. My jsme malí muzikanti	29
18. Oře šohaj	36
19. Osířelo dítě	26
20. Pásli ovce válaši	33
21. Podčbradská brána	27
22. Přijde jaro	34
23. Slovan	42
24. Škubajte kravičky	28
25. Šohaji	41
26. Travička zelená	39
27. Voděnka studená	29
28. Vyletěla holubička	38
29. Zelení hájové	27
30. Žežuličko, kde jsi byla	35

OBSAH DÍLU III.

	Str.
1. Ach, padá, padá	70
2. Bodaj by vás	63
3. Boleraz	68
4. Bude vojna	57
5. Cez zelené žitečko	76
6. Čechy krásné	55
7. Hej, Slované	84
8. Hej, Sokolíci	78a
9. Husaři	57
10. Hymna chorvatská	85
11. Jenom ty mně	72
12. Kady k vám	72
13. Každá babička stará	68
14. Kdož ste boží bojovníci	81
15. Kdyby mě to	58
16. Kolem do kolečka	71
17. Kto za pravdu	83
18. Letěla bělounká holubička	58
19. Malička	73
20. Marseilaisa	86
21. Pásol Jano	66
22. Píseň Husova	81
23. Píseň práce	82
24. Písně dcery	61
25. Pletla v kytku	62
26. Pod tým naším	67
27. Pochodně hněvu	80
28. Povedajú lidé	62
29. Pri trenčanske bráne	79
30. Pře krásné hvězdičky	59
31. Ráz, dva	75
32. Sivá holubičko	70
33. Spějme dál	78
34. Spí, mé zlaté	64
35. Šáteček	74
36. Ta mýtěnská silnica	75
37. Teče voda	56
38. Ten chlumecký zámek	77
39. Vří sa dievča	60
40. Vyletěl holoubek	69
41. Zsvíř mi ty slunko zlaté	65

První československý průmysl pro rytí a tisk not
Em. Starý, Praha - Smíchov.